

Foto DPD

Obisk predsednika Republike Slovenije na Goriškem

Dr. Danilo Türk se je srečal s predstavniki Slovencev in s predsednikom FJK Renzom Tondom

Predsednik Republike Slovenije Danilo Türk je v sredo, 14. marca, obiskal Posočje in si ogledal dediščino soške fronte iz prve svetovne vojne. Obiskal je tudi Goriško in se srečal s predsednikom deželne vlade Furlanije-Juljske krajine Renzom Tondom ter predstavniki slovenske manjšine. Še prej pa si je ogledal oba slovenska kulturna hrama: Kulturni center Lojze Bratuž ter Kulturni dom. V Centru Bratuž je predsednika Türka pozdravila predsednica KCLB Franka Žgavec, pozdravili so ga tudi goriška prefektinja Maria Augusta Marrosu, predsednik pokrajinske uprave Enrico Gherghetta in goriški župan Ettore Romoli, nato se je predsednik Türk s sodelavci za zaprtimi vrati pogovarjal s predsednikom Tondom. Po srečanju je ta dejal, da je bil pogovora s slovenskim predsednikom vesel; povedal je, da sta govorila o poglobljanju sodelovanja na turističnem področju in sta zato precej časa govorila o projektu Poti miru od Alp do Jadrana. Tondo je povedal, da je slovenskemu predsedniku tudi spet izrazil sicer osebno željo, ko je dejal, da bi prišlo do tesnejšega sodelovanja na področju energetike, saj se Tondo zavzema, da bi se jedrska elektrarna v Krškem razširila s italijansko finančno pomočjo. Predsednik Türk si je po srečanju v spremstvu zaposlenih v Centru Bratuž ogledal delovanje

slovenskega centra in ustanov, ki v njem delujejo, zaustavil se je tudi na Slovenskem centru za glasbeno vzgojo Emil Komel, kjer je prisluhnil petju otrok, nato je odšel v Kulturni dom, kjer ga je pozdravil ravnatelj Kulturnega doma Igor Komel s sodelavci. V Kulturnem domu se je predsednik Türk sestal s petčlansko delegacijo Slovencev, ki živijo v Italiji; v njej so bili: predsednika krovnih organizacij SSO in SKGZ, Drago Štoka in Rudi Pavšič, deželni tajnik stranke Slovenska skupnost Damijan Terpin, predstavnik levice Igor Kocijančič, odsotno senatorko Tamaro Blažino in Demokrasko stranko je predstavljala Aleš Waltritsch. Po srečanju je predsednik Türk dal medijem izjavo, v kateri je podčrtal najprej izjemno dobro komunikacijo s Slovenci, ki živijo v Italiji: "Danes

nismo obravnavali nekih posebnih tem, ampak smo pogledali, na kateri točki so ti odnosi in

A. Waltritsch, I. Kocijančič, predsednik Türk, D. Terpin, D. Štoka, R. Pavšič

zavzemam, da bi se sklicalo manjšinsko omizje, in to kmalu. O tem sem govoril tudi s predsednikom dežele Tondom. Opozoren sem bil tudi na nekatere težave institucionalne narave, kot je ukinitve goriških rajonov na Goriškem, in tudi o tem sem se pogovarjal s predsednikom Tondom. Sam sem mnenja, da se ne sme škoditi manjšini, škoda lahko nastane tudi nenamerno. Časi zahtevajo reforme, tudi institucionalne, ki pa ne smejo biti v škodo manjšini. Tudi zato sem mnenja, naj se manjšinsko omizje čim prej sestane". Na vprašanje o financiranju slovenske manjšine je predsednik Türk dejal, da le-to ni doseglo skrb vzbujajoče ravni, da se je v letu 2011 dosegel velik napredek, in to, da se sam zavzema za bolj sistematično urejeno financiranje. Povedal je tudi, da so manjšine povezovalni člen in da se veliko zmore narediti na simbolni ravni, kot se je to lepo videlo na srečanju treh predsednikov v Trstu, pri katerem so bile vključene tudi narodne manjšine. Predsednik Türk vidi prihodnost manjšin v evropskih projektih, ki so konkretna možnost sodelovanja: "To je model, ki ga je treba razvijati v prihodnje, saj narodni manjšini dobro sodelujeta že sedaj v evroprojektu Jezik-Lingua; treba bo najti tudi možnost sodelovanja pri evropskih projektih Poti miru. Kar se tiče konkretne pomoči, se sam zavzemam za ustanovitev mešane slovensko-italijanske gospodarske zbornice ali neke take oblike, v kateri bi bili vključeni slovenski podjetniki iz Italije in italijanski podjetniki iz Slovenije.

/str. 3
Jurij Paljk

Javno srečanje

V Gorici je bil v gosteh filozof in politik Massimo Cacciari, eden najprodornejših italijanskih mislecev

3

Spraševanje vesti

Teološka fakulteta v Ljubljani, založba Družina in Radio Ognjišče so pripravili niz okroglih miz o spravi

4

Podjetništvo

V Gorici so položili temeljni kamen za novo podjetje slovenskega proizvajalca lahkih letal Pipistrel

6

Cerkev

V tržaški četrti Rojan poteka ljudski misijon, da bi v postnem času vernike potrdili v veri v Jezusa Kristusa

11

Prisotnost Slovencev v krajevnih javnih upravah v FJK Pomemben element zaščite naše narodne skupnosti

Nekateri mediji so poudarili besede predsednika FJK Renza Tonda ob srečanju s slovenskim predsednikom Danilom Türkem, in sicer, naj bi zaščita slovenske narodne skupnosti ne bila "povezana s situacijo krajevnih uprav, v tem primeru rajonskih svetov". Stranka Slovenska skupnost tovrstno mnenje odločno odklanja, saj se pravice in interesi naše narodne skupnosti vseskozi prepletajo s stopnjo slovenske prisotnosti in zastopanosti na vseh nivojih javne uprave. Ničkoliko je dokazov, da kjer ni slovenskih izvoljenih predstavnikov, zmanjka tudi občutljivost za vprašanja, ki so vezana na ohranjanje in razvoj našega jezika, kulture in identitete.

Javnim upravam je tudi na osnovi zaščitnih zakonov v veliki meri poverjena skrb za dvojezično delovanje javnih storitev, vidno dvojezičnost in enakopravnost slovenskega jezika tudi v večinski italijanskem okolju. Kdo bo

to delal, če ne mi? Dovolj zgovorno je že samo načelo, ki ga predvideva državni zakon 38/01, da se ozemlje določene občine vključi v zakonsko območje, če za to zaprosi tretjina občinskih svetnikov. To se težko dogaja, kjer ni slovenskih svetnikov. Slovenska skupnost je zato prepričana, da se institucionalno najvišja raven zaščite izvaja prav na osnovi prisotnosti predstavnikov narodne skupnosti v izvoljenih telesih vsedravnih in krajevnih javnih ustanov in uprav. Slovenska skupnost tudi ne soglaša s Tondovim mnenjem, da ukinitve gorskih skupnosti ni prinesla nobenih negativnih posledic. Slovenci smo doživljali že ukinitve Kraške gorske skupnosti kot hud udarec na področju avtonomnega upravljanja ozemlja tržaškega in goriškega Krasa. Podobno velja tudi za briško-beneško gorsko skupnost, ki je bila za Slovence pomembna referenčna točka za gospodarski in družbeni razvoj ozemlja. Posledice so

jasne, saj še danes ni neke globalne vizije in načrtovanja razvoja Krasa, v Benečiji pa krepko zaostajajo vsi že načrtovani posegi na področju gospodarskega in turističnega razvoja v logiki čezmejnega sodelovanja in korišćenja evropskih finančnih sredstev. Slovenska skupnost si bo tudi s posredovanjem svojega deželne svetnika Gabrovca in vseh izvoljenih predstavnikov še naprej prizadevala spodbujati predsednika Tonda in ostale politično-institucionalne sogovornike k pozornejšemu in bolj občutljivemu obravnavanju narodno-jezikovnih tematik. Kar zadeva zaplet okrog goriških rajonskih svetov, pa je ključnega pomena zadržanje župana Romolija, ki politično sodi v Tondovo večino in ima zato škarje in platno, da problem reši na zadovoljiv način. Drugače bomo kot zbirna stranka Slovencev v Italiji zagovarjali narodne pravice z vsemi sredstvi, ki jih nudi ureditev pravne države.

Erjavec s predstavniki slovenske manjšine v Italiji

Zunanji minister Karl Erjavec je v petek, 16. marca, sprejel predstavnike slovenske manjšine v Italiji. Srečanje ni bilo le predstavitevne narave, bilo je tudi prvo delovno srečanje od ministrovega imenovanja in je med drugim spadalo med priprave na njegovo bližnje srečanje z italijanskim kolegom Giulio Terzjem v Rimu, so sporočili iz zunanjskega ministrstva.

Ministrovi sogovorniki so bili senatorka Tamara Blažina, predsednik Slovenske kulturno gospodarske zveze (SKGZ) Rudi Pavšič, predsednik Sveta slovenskih organizacij (SSO) Drago Štoka ter deželna svetnika Furlanije Julijske krajine Igor Kocijančič in Igor Gabrovce. Predstavniki narodne manjšine so ob tej priložnosti ministru predstavili vsebino spomenice, v kateri

so navedli ključne probleme slovenske manjšinske skupnosti v Italiji, in sicer zagotovitev sistemskega financiranja, financiranje Primorskega dnevnika, ustrezno upoštevanje manjšine pri sprejemanju vanja in je med drugim spadalo med priprave na njegovo bližnje srečanje z italijanskim kolegom Giulio Terzjem v Rimu, so sporočili iz zunanjskega ministrstva. Minister Erjavec naj bi se v Rimu mudil 27. marca.

Najbolj prizadeti bomo ravno Slovenci Goriška desnica grobo in nerodno ukinila rajonske svete

Zasedanje goriškega občinskega sveta v ponedeljek, 12. marca, se je končalo z zavrnitvijo vseh predlogov za nov raspored rajonskih svetov v zmanjšanem številu. To spet dokazuje nesposobnost goriške desnice, da zagovarja pravice in koristi Gorice ter njenih občanov. Potem ko so desničarski svetniki zavrnili oba alternativna predloga, ki ju je predstavila leva sredina, so se znašli v zagati in niso imeli dovolj glasov, da bi odobrili predlog goriškega podžupana Fabia Gentileja. S tem izidom so zapečatili usodo goriških rajonskih svetov, ki se poslavljajo s prizorišča krajevnih javnih uprav. Zelo težko bo namreč, da bi se v tako kratkem času karkoli zgodilo, pa čeprav je na papirju še mogoče. Stranka Slovenska skupnost je mnenja, da je to razvoj, ki si ga je desničarska elita na občini želela

in ga od vsega začetka načrtovala. Pri tem so bili "na muhi" prav gotovo rajonski sveti, ki jih vodijo Slovenci. Ti so bili namreč, v vsem tem obdobju, največji trn v peti sedanjih občinskih uprav, ki se je za obrobne dele občine zelo malo zanimala. Predvsem pa je jasno, da je bil to prefinjen načrt za ukinitve t. i. slovenskih rajonov Pevmaštmaver-Oslavje, Podgora in Štandrež. Na to jasno kaže Gentilejev predlog, ki je bil že od vsega začetka nesprejemljiv, a ga goriški podžupan nikakor ni hotel spreminiti in se v opravičilo naslanjal na deželni zakon 1/2011. Na noben način ni hotel slišati, da bi od Dežele FJK resno in utemeljeno zahteval spremembo zakona in večje število rajonskih svetov. Nekoliko bolj ohlapno držo sta pokazala goriški župan Ettore Romoli in deželni ter občinski svetnik Gaetano Valenti. Navzven sta

sicer kazala neko zanimanje, kar se je izkazalo za golo slepomišljenje, prav tisto, ki danes kvari ugled politike in potiska Gorico ter njene občane v še večjo zaostalost. 12. marec 2012 se je zapisal kot nesrečni dan za Gorico in za Slovence, ki so leta 1929 pod fašističnim režimom že utrpeli ukinitve občin. Danes doživljamo še ukinitve rajonskih svetov in grobo zmanjšanje ravni političnega predstavnštva ter zaščite. Slovenska skupnost se zahvaljuje občinskim svetnikom iz svojih vrst, celotni levi sredini, ki je do zadnjega vztrajala pri ohranitvi rajonskih svetov in dostojanstvu občanov ter jezikovnih skupnosti. Obenem bo že takoj začela pripraviti na sodni postopek zoper ukinitve rajonskih svetov in za uveljavitev pravic.

Slovenska skupnost
Pokrajinsko tajništvo za Goriško

Srečanje mladih goriških Slovencev z ministrico Ljudmilo Novak

Biti manjšina ni pomanjkljivost, je prednost

Srečanje z novo ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu, Ljudmilo Novak, ki je potekalo v Tumovi dvorani

njenem mnenju ta, da mladi študirajo in si naberejo izkušnje v tujini, a se potem vrnejo ter svoje znanje in izkušnje upora-

se manjšina sama organizira. Pomembno je le to, da je manjšina enotna glede bistvenih vprašanj. Če je organiziranost danes takš-

KB centra v četrtek, 15. marca, je bilo nedvomno uspešno. Lepo število mladih je ministrico pričakalo že pred vhodom v KB center in jo pospremilo v prostore Slovika, ki je srečanje tudi priredil. Pogovor sta povezovala Albert Vončina in Martin Lissiač, ki sta ministrici postavila veliko raznolikih vprašanj. Ker je bilo srečanje v prvi vrsti namenjeno mladim, se je pogovor najprej sukal okoli vprašanja mladih. V času gospodarske krize imajo mladi le malo delovnih možnosti. Ministrica je poudarila, da je najboljšo orodje za mlade znanje, a ne le šolsko pridobljeno znanje, ampak tudi veččine. Najboljšo prihodnost družbe vidi v medgeneracijskem sodelovanju. Starejši vse pogosteje varujejo svoj položaj, vendar morajo dati priložnost tudi mladim. Povezovalca pogovora sta ministrico vprašala tudi, kakšno je njeno mnenje o študiju in delu v tujini. Povedala je, da je najboljša kombinacija po

bijo doma. Mladim Slovincem iz Italije je položila na srce, naj izkoristijo tudi možnosti, ki jim jih daje Slovenija, med katere spadajo tudi dodatna izobraževanja. Pri merjala je znanje slovensčine pri Slovincih v Italiji in Porabju in ugotovila, da govorijo Slovenci v Italiji slovensko zelo dobro, medtem ko je porabski govor zelo oddaljen od knjižne slovensčine. Dodala je tudi, da tudi v Sloveniji ne znajo vsi Slovenci lepo govoriti slovensko. Mladim je povedala, da se morajo povezovati tudi z matično domovino in da morajo biti aktivni v že obstoječih organizacijah. Resda ni veliko denarja, nekaj pa ga je, je zagotovila ministrica, ki je poudarila, da bo kvalitetne projekte, ki se bodo prijavi na razpise, zagotovo finančno podprla. Pogovor se je nato dotaknil tudi vprašanja reorganizacije manjšine, o kateri pa je ministrica povedala le to, da bo dopustila, da

na, obstajajo seveda razlogi, sama pa ne bo privilegirala nobene strani. Na mladih je sedaj, da zgodovinsko ločitev, ki je tudi za mlade včasih obremenjujoča, presežejo in se povežejo v imenu skupnih interesov. Ura pogovora je hitro minila. Ministrica je nazadnje povedala, da se je za manjšine začela zanimati že med svojim delom kot poslanka v Evropskem parlamentu. Sama je namreč po izobrazbi profesorica slovensčine in ji je vprašanje ohranjanja slovenske identitete zelo pomembno. Svojo funkcijo je sprejela z velikim veseljem in jo rada opravlja. Srečanja, kot je bilo to, pa ji bodo pomagala, da se bo znala lažje odločati v prihodnosti. Dodala je še, da bi rada imela večjo denarnico, a da se veliko dobrega skriva ne le v denarju, ampak tudi v idejah in sodelovanju. Po pogovoru se je udeležila mlade Prešernove proslave v Kulturnem domu.

SR

Povejmo na glas

Velika napaka goriške desne sredine

Naslov se seveda nanaša na nedavni sklep goriškega občinskega sveta, da se ukinejo vsi rajonski sveti. Čeprav je bil ves čas govor, da jih velja od desetih ohraniti vsaj štiri, če ne šest, je prišlo na koncu do čudnega preobrata, ki je bil s strani vladajoče večine slej ko prej načrtovan, na kar jasno namiguje Il Piccolo. K "čudnosti" preobrata je izdatno pripomoglo dejstvo, da je bila sklepna obravnava te tako pomembne stvari izvedena v skrajnem časovnem izteku, kar je vsekakor pomenljivo. Vladajoča goriška desnica v zadevi rajonskih svetov očitno ni pokazala nobenega poslušanja za specifičnost mesta Gorice kot takšne. Ni težko ugotoviti, da so za Gorico, ki je manjše, zato pa nič manj zanimivo mesto s posebnim prepletom narodnostnega pa tudi geografskega dejavnika, rajonski sveti izjemno pomembni. Prav na mestnem obrobju so namreč zaselki z močnim slovenskim in furlanskim deležem, prostorsko pa mestno središče, ki ohranja pristni starodavni zaris, organsko prehaja v manjše enote, ki jih slednjič zaobjema narava z griči in pričetkom ravnine. In rajonski sveti tem značilnostim dobesedno odgovarjajo in jih tudi učinkovito utemeljujejo. Gorica torej nikoli ne bo New York in niti ne Trst, se pravi veliko mesto, zato je neupoštevanje njene dragocene majhnosti nerazumljivo in predvsem škodljivo, saj je izbris njenih najmanjših upravnih enot najslabša stvar, ki se je mogla zgoditi. Ponavljamo trditve, da smo priče oškodovanju vseh Goričanov in goto-

vo ne zgolj slovenske in furlanske narodne skupnosti, čeprav je škoda tu največja. V vsakem primeru pa bi bila morebitna izhodiščna name-ra zmanjšati vlogo, pomen in pravice naše narodne skupnosti, nekaj nezaslišane in pomik v času daleč nazaj ali vsaj do tja, ko še ni bilo nove Evrope. Vendar lahko da ni še vse izgubljeno in se utegne zgoditi, da bi se širša goriška javnost zavedela usodnosti izginotja svoje posebnosti ter se temu primerno oglasila. Pravzaprav bi se morala oglasiti, ker končno ne gre za to ali ono stran, ampak za dobrobit mesta, v katerem si skupaj živimo in si želimo, da bi imelo lepo prihodnost. Zato bi neslavno ukinitje rajonskih svetov lahko vplivalo na bližnje volitve, kjer bi sedanja vladajoča goriška desnica brez privoščljivosti zaslužila močan upad političnih točk in s tem negotovost volilnega rezultata. Z drugimi besedami: rajonski sveti bi utegnili postati eden od osrednjih, če že ne najosrednejši volilni argument in v tem primeru za izbiro prihodnje občinske uprave odločilen. Nikakor torej ne velja vso zadevo resignirano pokopati, ampak storiti vse, da bi v javnosti res prišlo do aktivnega širšega razmisleka o značaju in razvojnih smereh našega mesta, ki očitno niso do kraja in predvsem v interesu vseh dorečene. Gorica smo navsezadnje vsi mi in od vseh nas je odvisno, ali bo naš skupni dom na prijeten način odseval našo enkratnost ali pa nam bo postal tuj in bomo tuji v lastnem domu.

Janez Povše

S 1. strani

Dr. Danilo Türk se je srečal...

M. Černic, E. Romoli, M. A. Marrosu, R. Tondo, E. Gherghetta in F. Žgavec

Čaka nas precej dela, ne moremo biti zadovoljni z doseženim, saj bi lahko sicer dobre slovensko-italijanske odnose tudi na gospodarskem področju še nadgradili in pri tem vključili obe manjšini!

O samem projektu Pot miru pa je Danilo Türk dejal, da je to odlični primer graditve nove Evrope: "Projekt je nujen za graditve nove Evrope, skupni spomin imamo na obe vojni, na velike tragedije in vse to moramo imeti nenehno v spominu, da bi v Evropi gradili trajen mir, saj je EU sama projekt trajnega miru in prav zato sem mnenja, da bi morali območje nekdanje Soške fronte uveljaviti v evropskem ob-

močju kot vseevropski spomin, temu je tudi posvečeno najino skupno delo z italijanskim predsednikom Napolitanom. To je evropska tema. In lahko vam povem, da se za ta projekt zanimajo tudi drugi evropski predsedniki, saj je na tem območju umiralo na tisoče vojakov različnih evropskih narodnosti".

Na izrecno vprašanje, kakšen odnos ima sam do morebitne gradnje plin-

skih terminalov v Tržaškem zalivu, je predsednik Türk dejal: "To je tema za daljšo razpravo, a na načelni

Otroci v učilnici SCGV Emil Komel pojejo predsedniku

ravni povem, da so plinski terminali v Tržaškem zalivu slaba ideja, čeprav sem mnenja, da se moramo pogovarjati med Slovenijo, Italijo in deželno Furlanijo Julijsko krajino o rešitvah na področju energije, in sam sem prepričan, da lahko najdemo alternativo".

Predsednik

Danilo Türk je iz Gorice odšel še v Doberdob, kjer ga je ob sprejemnem centru Gradina zelo tople sprejela lepa množica ljudi. Številni so bili zelo zadovoljni in ponosni, ker so predsedniku matične domovine lahko segli v roko. Visoki gost se je v Kraški sobi najprej srečal z doberdobskim županom Paolom Vizintinom, člani njegovega odbora in drugimi upravitelji; govorili so o prizadevanjih za ohranitev zgodovinske in kulturne dediščine kraške vasi, o pomenu večstopenske šole, pa tudi o težavah, ki v našem času pestijo občino in - posredno - vso slovensko narodno skupnost. Predsednik si je nato pod vodstvom Ane Černic ogledal Naravni rezervat Do-

berdobsko in prelosno jezero, nakar je pod velikim šotorom centra Gradina v prazničnem vzdušju prisostvoval krajšemu kulturnemu programu. Pod taktirko Lucije Lavrenčič in ob spremljavi harmonikarja Jarija Jarca so mu najprej zapeli mladi Veseljaki. Člani MoPZ in ŽPZ Jezero ter MePZ Hrast pa so mu zapeli dve pesmi; prvo je vodila Zulejka Devetak, drugo Dario Bertinazzi.

Slovenskega predsednika so na Goriškem spremljali slovenski ambasador v Rimu Iztok Mirošič, slovenska generalna konzulka RS Trstu Vlasta Valenčič Pelikan, konzulka Bojana Cipot in drugi.

med etap eksodus. Današnja družba gleda na Boga kot na absolutnega, toda absolutni pomeni, da ni vezan na to, kar jaz živim, da je tuj moji človeški stvarnosti, mojim strahom, negotovostim. Zato je malik, ne pa Bog, ki je v stalni napetosti v odnosu z mano do take mere, da se je utelesil. Krščanski Bog ni "razvezan", temveč razvezuje, rešuje, kliče. Filozof se sprašuje o končnih zadevah, o tem, kdo je človek, kdo je Bog. In to vprašanje je neizčrpano. Zanimiva pa ni neizčrpanost vprašanja, temveč vse to, kar lahko odkriješ na poti.

O odgovornosti je prof. Cacciari povedal, da sposobnost odgovoriti ima, kdor zna poslušati in molčati, kdor pozna jezik drugega. Odgovarjati je potrebno, ker smo taki po naravi. "Kaj ne delamo tega sami v sebi? V sebi slišimo glas, ki ga ne razumemo, se ustavimo, poslušamo, ga skušamo razumeti in mu odgovoriti. Šele nato izberemo pot, ki ima smisel. Vsaka izbira in odločitev, ki smo jo storili v življenju, ali ni bila sad vprašanj in odgovorov v nas? In bi hoteli tega ne izvajati izven nas?"

Zahod se je v zgodovini človeštva uveljavil zaradi moči, ki je izšla iz znanosti in tehnike. Kako to, da

Obisk predsednika Republike Slovenije v Kulturnem centru Lojze Bratuž

Na tihem smo vsi upali, da bo predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk izpolnil obljubo, ki jo je dal delegaciji Kulturnega centra Lojze Bratuž, ko jo je ob letošnji petdesetletnici tega slovenskega kulturnega hrama v Gorici povabil na obisk v Ljubljano. A ob misli na veliko drugih obveznosti, ki jih ima predsednik, je bilo to upanje dokaj medlo. Pa vendar se je zgodilo to, kar smo si želeli: predsednik Türk nas je res obiskal in nam s svojo prisotnostjo pokazal, da smo tudi mi Slovenci v zamejstvu, ki se prepoznavamo v krščanskih vrednotah, upoštevani in sestavni del naše ljube domovine in da so za vselej potonili tisti grenki časi, ko za matično domovino, ki je bila takrat del Jugoslavije, "nismo obstajali" oz. so nam jugoslovanske oblasti večkrat metale polena pod nože, npr. ko smo vabili v goste ugledne osebnosti iz Slovenije. Kako bi bili srečni ustanovitelji Katoliškega doma, ko bi uzrli predsednika Republike Slovenije, ko izstopa iz avta s spremstvom in se prijazno rokuje s predsednico KC Lojze Bratuž! Mi pa smo to doživeli in nam bo ostalo v zelo lepem spominu kot pomemben zgodovinski dogodek našega malega zamejskega prostora, ki je ob tem pridobil neki širši obseg. Tudi mi smo se čutili konkretno del naše domovine. Kljub hladnosti protokolarnega poteka, ki nam ni dovoljeval daljšega postanka z njim, nam je bilo toplo pri duši, ko se je dr. Türk sprehodil po prostorih Centra, občudoval njegovo arhitektonsko funkcionalnost in lepoto notranjčine, z zanimanjem poslušal, kako so potekala obnovitvena dela, ter se zaustavil pri najmlajših učencih SCGV Emil Komel in prisluhnil njihovemu petju. Vsem nam, ki smo se rokovali z njim, nam bosta ta stisk roke in pozornost, ki nam jo je naklonil, ostala v lepem, trajnem spominu. Nikoli ne bomo pozabili, da smo bili za kratek čas pod drobnogledom tudi mi in naš Center, ko so se številni stražniki namestili okoli posplojja KCLB in so ostrostrselci na njegovi strehi budno spremljali dogajanje, medtem ko je helikopter obletal nebo nad nami. Drobnji, prijetni občutki, ki so sestavni del našega kratkega življenja na tej zemlji!

Predsednik Türk in Franka Žgavec

Iva Koršič

Nastop Veseljakov pod šotorom centra Gradina v Doberdobu

GORICA Prof. Massimo Cacciari

"Temeljnega pomena je vedeti, da smo bitja, ki se presegajo!"

Massimo Cacciari velja za enega najbolj zanimivih in prodornih mislecev, politikov in protagonistov v italijanski javni sceni. Znan je v prvi vrsti kot filozof, ki postavlja pod drobnogled krizo racionalnosti našega časa. Kot politik pa se je že preizkusil kot parlamentarec, deželni svetnik, evroposlanec in v letih 2005-10 kot župan v Benetkah. Poučuje že več kot 30 let, kot filozof je član državnih in mednarodnih združenj ter pobudnik različnih prestižnih filozofskih revij. Zanimive so tudi njegove številne knjige, ne nazadnje niz tistih, v katerih se soočata filozofija in teologija. Ob letošnjem praznovanju goriških zavetnikov sv. Hilarija in Tacijana ga je goriška Cerkev 10. marca povabila na javno srečanje v mestni avditorij. Knjiga *Io sono il Signore Dio tuo*, ki jo je napisal skupaj s filozofom in teologom Pierom Codo in katere naslov je bil naslov srečanja, govori o krščanskem Bogu, ki ni izrecno "last" vernikov, ni absolutno bitje, ki bi mu bila tuja čas in človeška zgodovina. To je "dramatičen" Bog, ki daje prostor drugemu, ki je v stalnem stiku s človekom. O knjigi sami, o odnosu med krščanskim monoteizmom in mnogobožstvom vrednot de-

mokratske družbe, pa tudi o Božji podobi v sodobnem času, o odgovornosti in drugih večnih in aktualnih - temah se je s filozofom pogovarjala prof. Gabriella Burba. Politeizem kot množstvo - med sabo enakovrednih in morda celo sprtih - bogov je ljudska podoba. Bistvena razlika med klasično in krščansko vizijo je v tem, kako razumemo enost boga. Pri Grkih je Bog nedoumljiv oz. najvišje bitje. V judovsko-krščanski tradiciji je "tisti, ki je, kot se je razodel Mojzesu; tisti, ki je, ko je rešil Izraelce; tisti, ki je, ki je posegel v zgodovino; tisti, ki je, ki se od jutra do večera prava da s svojim ljudstvom itd." V judovstvu je Gospod stalno v stiku s človekom. Je skriti Bog, ki se stalno razodeva, in vendar ne bo nikdar do konca razodet. "Se razodeva v tem, da ostaja skrit". Ta Bog je v bistvu odnos. "Zdi se, da prav ne more biti v odnosu... Je zelo zahteven Bog". To je Bog-odnos. Zato ni "unum est" ("eno je"), temveč "unum sumus" ("eno smo"). Še več: "ut unum sint", "da bi bili eno". Enost in enotnost Svete Trojice "je nepopolna, dokler ne bomo eno mi". To je "nekaj izrednega"! Osrednja ideja krščanstva je utelešenje. "V to ali verjamemo ali pa

je krščanstvo moralna in etična pravljica, kultura, ki velja toliko kolikor katero koli drugo dejstvo, mnenje, pogled na svet". Bog, ki je začetek in vir vsega, je z utelešenjem razložil, kdo On je. Če v to verujemo, biti v odnosu ni vrednota, enaka drugim, temveč bistvo našega bitja in žitja prav zato, ker to je bistvo Boga. "Nujen" je odnos, ki ga imam s sovražnikom; če sem namreč lahko v razmerju celo s svojim sovražnikom, ne morem nikdar biti izven odnosa, sam". V judovsko-krščanski tradiciji je pomembna pot, na kateri spozna-

mo, da obstajajo stvari, ki jih ne moremo razumeti (sv. Tomaž). "Ne vdamo se skrivnosti, temveč razumemo, da skrivnost obstaja"! Če ločimo vero od razuma, imamo "dve mrtvi trupli, abstrakciji brez življenja". Vera zahteva razum. V veri je stalno iskanje, v filozofiji pa trajna odprtost, 'eks-statičnost' (sposobnost stopati iz sebe). "Neznano je neznansko večje od znanega. In prav to neznano nas kliče in vodi naprej, v eks-statičnost". Naše življenje označuje presežnost. Temeljnega pomena je vedeti, da smo bitja, ki se presegajo, ki stalno težijo k temu, da gredo onkraj sebe. Bog je resnica, ki človeka sili,

Poln goriški avditorij ob srečanju s prof. Cacciarijem

da vstane in gre naprej, ki rešuje; ne pa resnica, ki ustavlja in zasoduje. Bog sili k stalnemu eksodusu. "Tudi ko boš prišel do obljubljene dežele, ne boš smel nikdar reči, da je tvoja. Nikdar ne boš postal njen lastnik. Podarim ti jo, ni pa tvoja. Ostala bo moja. V tej deželi boš kot tisti, ki je stalno na poti". Svobodno razmišljamo, če se zavedamo, da smo le na eni iz-

med etap eksodus. Današnja družba gleda na Boga kot na absolutnega, toda absolutni pomeni, da ni vezan na to, kar jaz živim, da je tuj moji človeški stvarnosti, mojim strahom, negotovostim. Zato je malik, ne pa Bog, ki je v stalni napetosti v odnosu z mano do take mere, da se je utelesil. Krščanski Bog ni "razvezan", temveč razvezuje, rešuje, kliče. Filozof se sprašuje o končnih zadevah, o tem, kdo je človek, kdo je Bog. In to vprašanje je neizčrpano. Zanimiva pa ni neizčrpanost vprašanja, temveč vse to, kar lahko odkriješ na poti. O odgovornosti je prof. Cacciari povedal, da sposobnost odgovoriti ima, kdor zna poslušati in molčati, kdor pozna jezik drugega. Odgovarjati je potrebno, ker smo taki po naravi. "Kaj ne delamo tega sami v sebi? V sebi slišimo glas, ki ga ne razumemo, se ustavimo, poslušamo, ga skušamo razumeti in mu odgovoriti. Šele nato izberemo pot, ki ima smisel. Vsaka izbira in odločitev, ki smo jo storili v življenju, ali ni bila sad vprašanj in odgovorov v nas? In bi hoteli tega ne izvajati izven nas?" Zahod se je v zgodovini človeštva uveljavil zaradi moči, ki je izšla iz znanosti in tehnike. Kako to, da

se ta moč in logika odkrivanj nista pojavili in uveljavili npr. na Kitajskem, pri Majih in Aztekih, v Indiji, islamskem svetu ali drugih velikih omikah? Zakaj v krščanski Evropi? Glavni "argument" judovsko-krščanske tradicije je Bog, ki se uteleša. Vse, kar ima opraviti z našim vsakdanjim življenjem, je povzeto v tej perspektivi; ni več golo naključje, slučajna okoliščina, temveč nekaj, kar se v globini tiče božjega. Zahodno oko raziskuje knjigo narave kot nekaj, kar ima opraviti z bistvom Boga. Tako se sprošča ogromna energija. Zaradi tega so se znanost, filozofija in tehnika razvile tu in ne drugje. Podobno velja za demokracijo. Stalna napetost med likom vladarja in podložniki, ki je bistvena za zahodno politiko, izhaja iz vizije Boga, ki je odnos. O razkristjanjenju sodobni družbi je Cacciari povedal, da ima prav Nietzsche: Bog je umrl. "Ko ne bi umrl, bi ne mogel vstati. Ključna podoba, ki jo vsi imamo o Kristusu, ni njegovo vstajenje, temveč Jezus na križu. Tudi vstali Kristus je križani; po vstajenju ni izgubil svojih ran". Naša doba posvečuje končnost, kot je zatrdil že Hegel. Prav s to vizijo pa se na dramatičen način bje ideja o eks-statičnosti bivanja. To je drama našega časa, na kar bi morala biti pozornost tudi Cerkev. Prav tako filozofija, z razliko, da filozofi ničesar ne predpostavljajo, verniki pa predpostavljajo, da jih je na pot vere poklical Nekdo. "Poti enih in drugih se tudi križajo, so pa danes poti maloštevilnih, redkih". / DD

Sklop okroglih miz o spravi

“Pogoj sprave je spoznanje resnice!”

Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani, založba Družina in Radio Ognjišče od torka, 6., do četrta, 22. marca 2012, so pripravili sklop šestih okroglih miz o spravi *Osvobodimo se bremen preteklosti, da bomo živeli za prihodnost*. V postnem času so bile tokrat na vrsti izjemno pomembne poglobitve, nevsakdanje javno spraševanje vesti, bi lahko rekli, a tudi pogled v prihodnost.

Msgr. Rudolf je poudaril, da imamo še vedno dolg do svojih rajnih, sam se je neposredno srečal s totalitarnim sistemom, saj je bil kot bodoči duhovnik tudi v preiskovalnem zaporu. V svojem posegu je spomnil na nepokopane sonarodnjake: “Imamo nepokopane in nerazčiščene spomine. Imamo še dolg do svojih rajnih. Ne, ker jih ne bi znali pokopati, ampak ker smo jih zlasti v zadnjem odboju premaknili v

investicija režima v odstranitev političnih nasprotnikov, ampak je bilo vse to v veliki meri v funkciji prilasčanja privatne lastnine, ki je po vojni postala državna”, je opozoril. “UDBA, naslednica OZNE, je bila zaradi učinkovitosti in sposobnosti tudi glavni skrbnik prikrivanja množičnih poveljnih pobojev, ki jih je organizirala prav ta organizacija, takrat imenovana OZNA”, je še povedal Možina.

Foto JMP

Na drugi okrogli mizi o spravi v slovenski družbi v Novi Gorici, v četrtek, 8. marca, so gostje, zgovornar dr. Stane Granda, novinar Jože Možina, filozof dr. Bojan Žalec, raziskovalka Ana Martinjak Ratej, moralni teolog p. dr. Tadej Strehovec in duhovnik Gašper Rudolf razpravljali o temi odpuščanja. V razpravi so bili enotni, da je pogoj sprave vedenje o resnici. Kako pomembna so ta predavanja in tudi javni pogovori o teh temah, je bil živ dokaz v Novi Gorici, saj se je v dvorani pod cerkvijo Kristusa Odrešenika zbralo okrog 250 ljudi, ki so dve uri poslušali predavatelje.

svet ideologije”. “Pogoj sprave je spoznanje resnice”, je dejal novinar in zgodovinar Jože Možina. “Človeško in materialno pohabljenost, ki smo jo doživeli s komunizmom, je potrebno najprej spoznati in poimenovali v vseh razsežnostih. Pogoj vsega, tudi sprave, je vedenje, šele potem lahko sledi vrednotenje, obžalovanje, odpuščanje in priznanje”, je poudaril Možina. Prepričan je, da je bil prav pretekli režim kriv za tragedijo, ki so se začele odkrivati v samostojni državi. “V jugoslovanskem titoizmu tako množični poboji med vojno in zlasti po njej niso bili samo

Dr. Bojan Žalec je na novogoriškem srečanju poudaril, da je sprava dosežena takrat, ko ranjene ali poškodovane odnose med posamezniki ali skupinami, ki jih je povzročila krivica, nadomestimo ali popravimo tako, da ne ovirajo več vzpostavitev ali gojenja pozitivnega odnosa. “Namen sprave je ustvariti pogoje in okolje, v katerih bomo odstranili ovire, ki so posledica krivice in ki blokirajo pozitivne odnose”, je zatrdil dr. Žalec. Dodal je še, da gre pri spravi za ustvarjanje procesa in okolja, v katerem storilci prevzamejo odgovornost in priznajo, kaj so storili, ter postanejo notranje motivirani,

da položaj in odnose spremenijo na pozitiven in trajen način, namesto da še vedno zanikajo svojo krivdo: “Dva osrednja in temeljna elementa sprave sta: preobrazba udeležencev v spravi in notranja motiviranost storilcev”. Dr. Stane Granda je povedal, da se bo slovenski narod očistil in pomladil, ko bo spoznal svojo tragedijo. Spomnil je na tragedije in na dolgoletno prepoved govorjenja o dogodkih, ki so se dogajali med drugo svetovno vojno in po njej. Povedal pa je tudi, da ga povojno trpljenje posameznikov sili k temu, da se aktivno vključi v razpravo o teh vprašanjih: “Le potem, ko bomo te stvari povedali in pojasnili, da so bili oboji žrtve teh peklenskih načrtov, se bo slovenski narod očistil in pomladil. Šele takrat, ko bomo spoznali svojo tragedijo, bomo lahko zares začeli živeti v samostojni Sloveniji, do takrat pa bomo hendikepirani”.

P. dr. Tadej Strehovec je tudi sodeloval pri okrogli mizi in je menil, da je “čas po osamosvojitvi še vedno čas duhovnega in simbolnega nasilja”. Kot predstavnik mlajše generacije je spregovoril o odgovornosti, ki jo ima do države kot državljan in kristjan: “Prepričan sem, da je prihodnost države, predvsem pa kakovost bivanja v tej naši državi odvisna od spoštovanja in odpuščanja”. Mlada raziskovalka Ana Martinjak Ratej, ki je diplomirala iz zgodovine in teologije, je svoj nastop v Novi Gorici naslonila na odpuščanje, ki ga je opisala politična teoretičarka in filozofinja judovskega izvora Hannah Arendt. Ta odpuščanje pojmuje kot pot iz začaranega kroga maščevanja. Premalo časa je bilo po dveh krogih posegov udeležencev, ki jih je lepo vodil Alen Salihović, da bi zmogli odgovoriti vsem, večer pa je bil droben kamenček v mozaiku slike naše preteklosti.

JUP

Priprave in vpisovanje na romanje v Lurd Marija nas kliče!

Dragi romarji! Začelo se je vsakoletno vpisovanje za romanje v Lurd, ki bo letos mesec prej, in sicer od 23. do 29. junija, z vlakom in od 24. do 28. junija z letalom pod geslom “Moliti rožni venec z Bernardko”. Vsi prostovoljci se mrzlično pripravljamo z raznimi srečanji, da bi čim ugodneje ustregli romarjem, predvsem pa

tekla v Never k sestram usmiljenkam, pri katerih je opravila večne zaobljube. Kot “ničvrednica”, tako so jo imenovala predstojnice, je skrbela za bolne sestre v ambulanti v samostanu, ker je imela veliko sočutje do bolnikov in revežev. Že kot otrok je bolehal za astmo in zdravje ji je vedno nagajalo, dokler ni obležala tudi zaradi ko-

bolnikom. Tudi animatorji smo imeli posebne duhovne vaje prav v Neverju, kjer je Bernardka dopolnila svojo svetost. Vsedržavna organizacija Unitalis je izbrala prav Never, da bi čim bolj spoznali Bernardkino življenje in v njeni prisotnosti bolj začutili ta klic, ki nas iz leta v leto vabi k Mariji v Lurd. Zbralo nas je približno 300 ljudi, ki so prišli iz vse Italije. Zanimiva, intenzivna predavanja o skrivnostih in o zgodovini rožnega venca nas je navduševala štiri dni (dva dni smo uporabili za dolgo pot z avtobusom). Razčlenjevali smo tudi odlomke Sv. pisma o dveh učencih iz Emavs in o Sv. treh kraljih, ki so kakor mi iskali Resnico. Vrnili so se nazaj kot romarji, srečni, da so se srečali s Kristusom. Živeli smo v samostanu, da bi lahko razumeli Bernardko in jo lahko obiskali in pri njej molili. Bernardkino življenje ni bilo lahko. Po prikazovanjih se je za-

stne jetike. Umrla je pri 33 letih. Na tisoče romarjev obiskuje ta kraj, kjer leži v stekleni krsti lepa Bernardka. Never je kot ogledalo Lurda. Tudi mi v Lurdu smo podobni Sv. trem kraljem. Tja hodimo iz radovednosti ali iskat pomoči ali se zahvaljevati ali iskat svetlo luč, ki bi nam svetica na poti življenja. Ni pomembno, zakaj nas Marija kliče. Pomembno je, da se vrnemo polni milosti in zadovoljstva. Marija nas čaka pravzato, da bi nam predstavila svojega Sina, ki se je rodil, umrl in vstal od mrtvih za nas vse. Zato vas vabim na romanje v Lurd iskat tisti mir, po katerem vsi hrepenimo. Prosili bomo Marijo zdravja za naše družine, za duhovne poklice, za našo mladino in za naše župnije in za vse tiste, ki se nam vedno priporočajo v molitvi. Posebno pa vabim mlade, da bi videli in poskusili, kaj pomeni prostovoljstvo in kaj pomeni služiti bližnjemu.

JN

Filip Terčelj – član škofjeloškega profesorskega ceha Kaplan pri sv. Jakobu v Škofji Loki: 1917- 1921

Škofjeloško hribovje je usodno povezano z našim primorskim kulturnim in narodnim junakom, mučencem Filipom Terčeljem. Pomenljivo je, kam so Filipa Terčelja vodila pota Gospodova: v prvo službo kaplana v Škofjo Loko 1. 1917 med 1. svetovno vojno in po 2. svetovni vojni v Škofjeloško hribovje na Sorico in v Davčo na poslednjo mučeniško pot, v smrt družno s sorškim župnikom Francem Krašno, njegovim dobrotnikom. Kot smo že omenili v

Škofov dekret, str. 10, z dne 6.7.1917, je v latinščini: “Z močjo tega dekreta ste imenovani za drugega kaplana v Škofji Loki pri sv. Jakobu”.

Dne 6.7.1917 škofjeloški župnik Avguštin Šinkovec (Kamnik,

12, v slovenščini z dne 16.8.1917 sporoča prihod Filipa Terčelja v Škofjo Loko 14.8.1917 in navaja kongruo ali dohodke s strani vlade. Podatka o Terčeljevem odhodu iz Škofje Loke pa ni. Posredno ga nudi škofjeloška Krstna knjiga, ko izpričuje zadnji vpis krstitelja Filipa Terčelja, kaplana pri sv. Jakobu v Škofji Loki, ki je 8.9.1921 krstil Matevža, r. 7.9.1921, sina Janeza Carman in Marije Kobal, stanujočih v Kar-

plana Terčelja, kajti v Krstni knjigi te župnije je Klinarjev rokopis drugačen. Poleg tega je Klinar službo župnika nastopil šele 20.5.1919, po prvi evidenci v krstni knjigi, poročila sam brez kaplana torej ni mogel napisati. Promemoria oz. ‘Vizitacijsko poročilo’ škofu Jegliču ob birmovanju 5.5.1920 je zgodovinsko-kulturno zanimiv dokument. Na 10 listih govori o razmerah in delu v škofjeloški župniji. To je Terčeljevo delo, s Terčeljevimi jezikovnimi in stilnimi značilnostmi, je tudi nekakšen zamek vseh tistih dejavnosti, ki jih je Terčelj v svoji duhovniški službi razvijal do smrti. Bere se lepo, pisava je drobna, tekoče izpisana, zelo lepa.

Že na prvi strani nas postavi v aktualno dogajanje: vojska in vojaštvo sta prinesla Škofjo Loko, prvemu pomembnejšemu mestu v zaledju Soške fronte, veliko trpljenja. Skoznjjo so se valile kolone vojakov na fronto in s fronte. Na vojsko se je Škofja Loka odzvala s prošnjo procesijo s 4000 ljudmi k Mariji v Crngrobu. Mesto je nosilo huda bremena: 200 vpoklicanih, 62 mrtvih, veliko pogrešanih, 15 vdov, polno bolnišnic, šolski prostori zasedeni z vojaštvom.

Marija Pegan / dalje prihodnjic

Pogled s Hribova na Škofjo Loko z gradom in župnijsko cerkvijo sv. Jakoba

prejšnjih člankih, je imel Terčelj, kot gojenec šentvitskega škofijskega zavoda več sošolcev iz raznih krajev tega območja, zanj osebno pa je Škofja Loka postala njegov drugi dom, ko je po posvetitvi postal kaplan pri sv. Jakobu v Loki. Nadškofijski arhiv v Ljubljani (NSAL) hrani o tem vrsto dokumentov, kot sledi:

1861-1925), sporoča po nemško: “Veleslavni cesarskokraljevski deželni vladi v Ljubljani: na izpraznjeno 2. mesto kaplana je imenovan Filip Terčelj, 14.8.1917. Naj vlada blagovoli nakazati kongruo”. Deželna vlada v nemščini vrača sporočilo Ordinariatu: nakazala bo ‘kongruo’ v višini 600 K. Tudi županstvo je obveščeno po nemško. Naznanilo, str.

lovcu. Prvi 1.9.1917 za Karla, r. 28.8.1917, sina Karla Molini, strojevodja, in Marije Poljak iz Mesta. O delovanju kaplana Filipa Terčelja, zlasti na dobredelnem področju, izpričuje zanimiv ‘promemoria’, z dne 5.5.1920, sicer s podpisom tedanjega župnika pri sv. Jakobu, dr. Klinarja, vendar pa gre očitno za rokopisno delo ka-

Dolgoletna tradicija nedelj v postu Križev pot na Sveto Goro nad Gorico

Že vrsto let je vse postne nedelje popoldan križev pot na Sveto Goro. Nekateri romarji in molivci pridejo organizirano v okviru župnije, dekanije ali s čisto osebnim namenom. 18. marca se je številnim romarjem pridružil Novogoriška dekanija, pa župnija Strunjan in tudi ljudje, ki v akciji Slovenske karitas “40

ti maši, ki jo je ob somaševanju duhovnikov in generalnega tajnika Slovenske karitas diakona Imreta Jerebica daroval koprski škof Metod Piriš. Škof je v svoji pridigi predvsem spodbujal zakonca, da se zavedajo svojega poslanstva in otrokom zagotovijo varen dom. Vsem, ki trpijo zaradi posledic alkohola, pa je povedal:

“Z nami so danes tu pri Svetogorski Materi Božji tudi družine, ki so žrtve in imajo težave zaradi prekomernega pitja alkohola. Že s postno akcijo 40 dni brez alkohola hočemo biti z njimi solidarni. Danes bomo prosili za novega in zdravega duha tudi za njihove družine”. Zaradi ogromno ljudi, ki so šli peš, pa vseh tistih, ki so prihajali z avtomobili, je bila potrebna velika strpnost. Sama sem se znašla v koloni, ki se ni premikala, pa nas je neki nasproti vozeči voznik nadrl, češ po kaj rinemo gor. Nisem mu zamerila, toda, ko sem v polni baziliki videla ljudi, ki sklepajo roke pred Svetogorsko Materjo, sem prišla do spoznanja, da vem, zakaj smo prišli gor. Seveda najprej zaradi Božje Matere, pa tudi zaradi gostoljubnih patrov frančiškanov, ki so nas prijazno sprejeli.

Jožica Ličen

Razmišljanje / O referendumu za družinski zakonik

Če bo večina glasovala za, bomo izgubili vsi

Sem proti družinskemu zakoniku, ker sem za laično in pluralno družbo. Zagovarjam odklop cesarja Konstantina, ki je pred 1699 leti (naslednje leto bodo velika praznovanja ob 1700 letnici Milanskega edikta) v Rimskem imperiju dal krščanstvu, ki je bilo dotlej preganjano, svobodo, a s tem krščanstva ni postavil za ekskluzivno in državno religijo, kar je pozneje naredil cesar Teodozij, ki se je vojskoval v Vipavski dolini. To, kar me že ves čas kampanje pred referendumom o družinskem zakoniku

moti, je neverjetno zavzeto dokazovanje, da imajo različne oblike življenjskih skupnosti pravico do obstoja. V laični državi do sploh ne bi smelo biti vprašanje. Čudim se temu,

da se tako malo, ali skoraj nič ne govori tudi o poliandričnih, poligamnih in še drugih partnerskih skupnostih. Saj vendar deset Božjih zapovedi v laični državi nima nobene avtoritete! Kaj je prav in kaj je narobe določamo sami in ne "bog, ki so si ga izmislili v RKC"! Se tudi liberalci še niso povsem otresli krščanskih korenin in s krščanstvom prežete podzavesti? Bodimo vendarle dosledni in pojdemo do konca! Pri tem pa ne pozabimo, da v laični državi obstaja tudi svoboda glede verske pripadnosti, torej tudi svoboda vere v transcendentnega Boga!

Zame družinski zakonik z vidika različnih življenjskih skupnosti sploh ni sporen, sporen pa je zato, ker ne upošteva pluralnosti, ker skuša vse oblike življenjskih skupnosti izenačiti in uniformirati, pri tem pa uničuje simbole, ki so katalizatorji življenjske energije. Laž tisočletja je, da z novim družinskim zakonikom ne bi nihče nič izgubil. Če bo večina na referendumu glasovala za družinski zakonik, bomo izgubili vsi. Paradoksalno je, da se tisti, ki imajo polne usta zavzevanja za istospolne partnerske skupnosti, v resnici zavzemajo proti pluralizmu in pravici do različnosti. Mar ni laična država nastala ravno zaradi pluralizma? Kakšen je liberalizem, ki si v imenu "svobode" prizadeva za uniformiranost in s tem za totalitarizem? Po mojem prepričanju je potrebno tak liberalizem in tak družinski zakonik nujno zavreči. Ne zaradi tega, ker nasprotuje Božjim zapovedim, temveč zato, ker nasprotuje načelom laične države, ki temelji na pluralizmu. Seveda pa tudi zato, ker nasprotuje harmoniji med pravicami in dolžnostmi.

Bogdan Vidmar

Ob izteku koncesije groba prof. Milana Bekarja

Apel skupine nekdanjih dijakov za denarno nabirko

Milan Bekar v zgodovinah slovenskega slovsstva? Bolj težko bo najti v njih kak zapis o tem Kosovelovem sodobniku, ki so ga danes v glavnem že sivolasi goriški licejci imeli kot profesorja slovenske književnosti v prvih dveh desetletjih po 2. svetovni vojni, nekateri še v letu njegove smrti, leta 1966. Samski, je bil zanimiva pojava že po svojem zunanjem videzu, ko se je še v pozni pomladi vzpenjal v licejske prostore v Križni ulici v plašču, s klobukom težko opredeljive starosti in s težko odprto aktovko, iz katere so zaskrbljeno gledali v svet šolski zvezki, vse-mogoče knjige in brošure pa še kak oškrljen kos malice, ki je čakal, da jo lastnik vendar "pokonča". Do profesorja Bekarja si lahko vzpostavil tak ali drugačen odnos. Z malo domišljije si v njegovem plašču lahko videl pro-

tagonista Wellsove Zgodbe o nevidnem človeku, vsekakor si ga lahko obravnaval kot nekakšno folklorno pojavo, plahač profesorja, ki je vsako novo učno uro stresal iz rokava zanimiva dejstva in analize tudi še tako drobnih literatov prejšnjih časov (kje še je bilo mogoče slišati toliko o Josipini Turnograjski, Lili Novy, Silvinu Sardenku, Josipu Cimpermanu, Mihaelu Opeki, ne da bi se ob tem godila krivica velikim?). Bekar je govoril razredu pogosto vizionarno zaslanjano kar čez glave dijakov, od katerih je marsikdo izkoristil profesorjevo zaverovanost v lastne monologe, da je utrdil učno snov, ki je prežala v kavdijskih soteskah naslednje učne ure. Silno razgledanega profesorja si

lahko pozorno poslušal in veliko odnesel, lahko pa si te ure prevedel ali ostal nekje na sredini; sam je obvladoval bolj svojo bližnjo okolico. Če si mu storil

Klasični licej 1964/65, prof. Bekar peti z leve, spodaj

kaj prijaznega, mu pomagal nesti torbo v profesorsko zbornico ali pa usvojil in mu ponovil

kako njemu priljubljeno literarno krilatice, te je ad hoc imenoval za svojega "arbitra elegantiarum", tako rekoč za svojega literarnega oprodo.

Nekateri smo ga pogosteje ali včasih obiskali na domu - živel je v stanovanju na trgu pred palačo Attems Petzenstein - Pečanski, kjer se je v vrsti sob kopičila velika množica knjig ob različni šari, dekorativnem kiču, reprodukciji znamenite slike

izbiri ali po sili razmer izrazit bohemski posebnosti. Takega smo imeli radi, ga tu pa tam podražili s kako punco (sicer je tudi sam v pismu sošolcu Kosovelu v daljnem letu 1923 poizvedoval "Kako so sedaj razmere v Ljubljani, ali se dobi kaj pupk?" pa se je kasneje za takratno radoživost pokesal s pesmimi o krilatcih-kerubinih in serafinih. Leta 1997 so prijazni spomini in pieteta skupino nekdanjih njegovih dijakov-licejcev spodbudili, da so ob 100-letnici njegovega rojstva izdali v knjižni obliki izbor njegovih pesmi, saj so do tedaj ostale le razkopljene po raznih predvojni in povojnih revijah ali v rokopisu. Na goriškem mestnem pokopališču je pesnikov grob, vzorno urejen v 70. letih, na njem grmiček bršljana. Bršljan pesniku Bršljanskemu. Ob koncu tega leta zapade grobu koncesija in bi bilo škoda, da so-

Kratki

Umrl je papež koptske pravoslavne Cerkve

V starosti 89 let je umrl vodja koptske pravoslavne Cerkve, papež Šenuda III., je v soboto, 17. t. m., sporočila egiptovska televizija. Vzroka smrti niso sporočili, je pa imel vodja najpomembnejše krščanske cerkve na Bližnjem vzhodu že dalj časa zdravstvene težave. Papež koptske Cerkve Šenuda je bil leta 1971 izvoljen za aleksandrijskega papeža in patriarha koptske pravoslavne Cerkve. Koptska pravoslavna Cerkev je ena od najstarejših Cerkev na svetu in ima kakih deset milijonov pripadnikov. Kopti predstavljajo med šest in deset odstotkov egiptovskega prebivalstva.

Tudi Slovenci v deželni Zvezi katoliških časnikařev (UCSI)

Miro Opelt, Ivo Jevnikar, Marko Tavčar, Julijan Čavdek in Jurij Paljk so se minul petek, 16. t. m., na sedežu Časnikarske

zbornice v Trstu udeležili sestanka deželnega odbora zveze UCSI s predsednikom zveze UCSI Andreo Melodio, ki ga je pripravila kolegica Tiziana Melloni. Na sestanku je bil govor tudi o slovenski stalni prisotnosti v zvezi UCSI ter o bližnjem kongresu, nato je predsednik Andrea Melodia predstavil knjigo Emilia Rossija o vdoru politike v televizijska poročila. O tem so poleg Melodie govorili še direktor deželnega sedeža RAI Roberto Collini, Giovanni Marzini, vodja informativnega programa deželne RAI, ter Carlo Muscatello, predsednik deželnega sindikata časnikarjev.

tane Milan Bekar le v spominu tistih, ki so se v mladih letih srečevali z njim; tudi njegov grob je del naše kulturne preteklosti in za tiste, na katere je učinkovala njegova zavzetost za slovensko in svetovno književnost tudi sedanjosti, se je skupina nekdanjih dijakov odločila, da poskusijo rešiti njegovo grobnico kot del našega kulturnega spomina vsaj še za eno koncesijsko obdobje, ki je načelno trideset let, in upa v solidarnost našega širšega kulturnega občestva. V ta namen apelira tudi na pomoč širšega kroga ljudi, ki so Bekarja poznali in ki lahko denarno podprejo pobudo, saj je potrebno zbrati 1300 evrov. V ta namen lahko prispevek nakažete na tekoči račun št. IT 36 D 08532 12401 00000740425 pri Zadrufni banki Doberdob in Sovodnje z geslom "Nabirka za grob prof. Bekarja".

Dušan Križman, Kontovel
Marilka Koršič, Gorica

Dvomi v njegov obstoj

Hudi duh – realnost ali fantazija?

Očasno se tudi v našem zamejskem prostoru pogovarjamo o vlogi hudega duha v našem vsakdanjem življenju, delovanju v našem času in našem prostoru. So duhovniki, ki o tej temi neradi govorijo, pa ne zato, ker bi v hudega duha ne verjeli, pač pa predvsem zato, ker so predstave, ki so jih pridobili verujoči o hudem duhu, zelo napačne in bi tako marsikoga zelo zbegale. Vsi vemo, da ljudje tako težko sprejemajo nova spoznanja, še zlasti na verskem področju. Kljub vsemu sem se spomnil na predavanje, ki je govorilo prav o tem. Pred leti je naš slovenski kapucinski pater, ki je bil tudi uradni eksorcist, kar pomeni cerkveni izganjalec hudiča, na predavanjih o hudem duhu postavil v isti koš starozavezne svetopisemske prizore o tej temi z brazilskimi dogodki, ki jih je sam doživljal, tako da so trez-

ni poslušalci od predavanja odhajali s kančkom cinizma, tisti pa, ki so vero vedno gradili na neki tradicionalni fantaziji, ne na realnosti, pa krepko zmedeni. (Nekaj podobnega se je zgodilo tudi pri nekaterih poslušalcih, ki so poslušali zadnje predavanje v Gorici o tej temi.) Kristjan se mora zavedati, da je s Kristusovim vstajenjem vloga hudega duha na človeka znatno manjša, kot je bila pred Jezusovim vstajenjem. To je prvo spoznanje, ki si ga mora prisvojiti vsakdo, ki se ima za vernega. Ker pa smo uporabili izraz "znatno manjša", nismo s tem rekli, da hudi duh v današnjem svetu ne obstaja! Obstaja! Vendar z manjšim vplivom. Zato tudi vse, kar se vsaj kdaj pripisuje njegovemu delovanju, ni resnično! To nam lahko potrdijo medicinska spoznanja, ki so marsikaj zavrgla, kar so imeli določeni ljudje za

obsedenost, so pa tudi nekatere primere prav v medicinski stroki pustili odprte in tako dopustili možnost, da lahko upravičeno verujemo v obstoj hudega duha. Pustimo ob strani tako imenovani "pink-ponk", ko psihiater pošlje pacienta k eksorcistu, ker z njim ni mogel nadaljevati zdravljenja. Možno je tudi, da se mu ni dovolj posvetil, kar je pri takšnih bolnikih zelo pomembno, lahko pa je uporabil napačno metodo zdravljenja. So pa tudi duhovniki, ki se s tem ukvarjajo, pa človeka napotijo k zdravniku, kadar uvidijo, da z njim ne morejo nič, češ, tam bo bolje ... Avdiovizualna tehnika, sem spadata predvsem film, televizija, pa tudi internet, so sodobnemu človeku približali marsikaj, in to dobro, manj dobro, pa tudi negativno ali celo slabo. Spomnimo se filmov, ki so obravnavali obsedenost. Koliko ljudi, tudi kristjanov, je ob njih dobilo popolnoma napačno sliko o hudem duhu. So pa bili tudi primeri, ko so gledalci takšnih filmov pozneje morali iskati pomoč bodisi pri duhovniku bodisi tudi pri zdravniku. Zato je prav, da se zlasti določena verska populacija ne

bi gledala takšnih filmov. Ne zato, da bi jim jih prepovedali, ampak zato, da bi jim fantazija, ki se jim ob takih filmih sprošča, ne povzročala takšnih ali drugačnih težav. Pred leti je katehet na neki naši zamejski šoli širil fotografijo, ki

je bila posneta v Medjugorju in je na njej bil fotografiran pokončni oblak, ki ga je imenoval Marija, pod tem pa še nekaj razvelje-

oblak, v katerem je on videl hudiča. V obeh oblakih je navaden gledalec videl samo oblak, on pa prikazen. Ker pa je bila na isti šoli tudi učenka, ki je bila nekoliko bolj čustveno občutljiva, je ob tej katehetovi razlagi nastal problem in so starši morali zanjo iskati pomoč pri zdravniku. V tem primeru je na eni in na drugi strani delovala fantazija, kar je čisto nekaj drugega od obsede-

nosti ali hudega duha samega. Sam ob vsem tem ne zanikam delovanja hudega duha, saj sem prav pri revolucionarnem škofu dr. Vekoslavu Grmiču dobil pri izpitu vprašanje o eksistenci hudih duhov in njihovem vplivu na človeka. Spominjam se, da sem bil na vrsti pri izpitu tisti dan zadnji in da je bil tokrat moj izpit bolj profesorjev izpit, saj je trajal kar dve uri! Veliko let pozneje mi je v nekem pogovoru pripomnil, da mu je ta najin teološki izpitni traktat ostal v nepozabnem spominu in ga je celo "ovekovečil" v eni od svojih knjig. Če je človek duhovno zdrav, kar pomeni, da ni v konfliktu z lastno vestjo, vrednotami in seveda tudi ne s samim seboj in ga njegova človeška ljubezen vsestransko uresničuje in s tem istočasno tudi zdravi, potem takšen človek z lahkoto postavi razmerje z Najvišjim, ki je nasprotje od temine hudih duhov. Preprosto: "Kakšen je moj odnos do Boga, je iskren"? Če smo iskreni in živimo v Božji milosti, se nam ni treba bati, da bi nas te temne sile zasvojile in zavedle.

Ambrož Kodolja

V Državnem arhivu

Dokumentarna razstava
"Psihiatrična bolnišnica v Gorici"

V Državnem arhivu v Gorici v ulici Ospitale 2 je do 20. aprila na ogled razstava "Psihiatrična bolnišnica v Gorici", ki jo je Državni arhiv postavil v sodelovanju s Pokrajinskim muzejem. Gradivo prikazuje redke dokumente, ki jih hranita Državni arhiv in Pokrajinski zgodovinski muzej in omogočajo vpogled v rojstvo psihiatrične bolnišnice, začevši z javno razpravo iz druge polovice devetnajstega stoletja.

"Zgodovina goriške psihiatrije sega daleč v preteklost", pravi Grazia Tato, direktorica Državnega arhiva. "Pred sto leti so odprli prvo psihiatrično bolnišnico in pred petdesetimi leti je v Gorico prišel Franco Basaglia, revolucionarni oče moderne evropske psihiatrije. Izhodišče smo našli v dokumentih dvajsetega stoletja, se dotaknili začetkov zdravljenja umskih boleznih v prvi polovici prejšnjega stoletja, naposled pa odprli razpravo o sedanjosti".

Gre za dokumentarno potovanje z odkrivanjem, ki se nadaljuje do gradnje zgradb umobolnice na začetku dvajsetega stoletja. Razstava se dotakne obnovitvenih del bolnišnice v tridesetih letih. Bolnišnica je namreč utrpela hudo razdejanje med prvo svetovno vojno. Objekt je v ulici Vittorio Veneto, tik ob meji Slovenije, nekdanj z Jugoslavijo. Prikaz dokumentov je zelo pester in raznolik. Med dokumenti so tudi taki, ki so prvič na ogled in so zato koristni pri kronološki pripovedi in razlagi razvoja goriške psihiatrične bolnišnice. Na ogled so zapisi, dokumenti iz devetnajstega in dvajsetega stoletja, ki pričajo o umskih boleznih na Goriškem, pa tudi poročila Pokrajinske uprave in razlastitvene listine ter načrti bolnišničnih stavb. Prikazane so tudi zavarovalne police za škodo, ki so jo povzročili bolniki. Razstava je vključena v Teden kulture, ki jo na državni ravni prireja Ministrstvo za kulturo. Vstop je prost, ogled je možen od 20. aprila, ob ponedeljkih in sredo od 10. do 15. ure, ob torkih, četrtek in petkih pa od 10. do 13. ure.

Naši prijazni gospe Neni v spomin!

Osrednji goriški trg Travniki je danes bolj prazen, saj je odšla v večnost Jožica Sneženka Baša, vdova Ožbot, ki smo jo vsi na Travniku poznali pod imenom Neni. Rojena je bila v Šempasu, 5. oktobra 1947, mlada se je poročila z znanim goriškim gostincem Ernestom Ožbotom, 16 let je delala v domači gostini v Rupi, kasneje

drugod, a vedno v gostinstvu. Pred desetimi leti je gospa Neni odprla trgovino oblačil Mazzonetto, najprej na Trgu Cavour, nato pa na Travniku, nasproti Katoliške knjigarne, kjer smo jo tudi dnevno srečevali. Gospa Neni zapuščila sinova Igorja in Mitjo z njunima soproga Lucio in Rebeke ter vnuko Emmo, Davida in Andreo ter sestro Mirelo. Pogrebno slovesnost na domačem pokopališču v Rupi, ki se je udeležilo zelo veliko ljudi, je minuli četrtek, 15. t. m., daroval g. Karel Bolčina, ki je v svojem

lepem poslovnem govoru poudaril predvsem izjemno prijaznost pokojnice. Na pogrebu se je zbral veliko ljudi, veliko nas je bilo tudi s Travnika, kjer smo prijazno Neni cenili zaradi njene diskretnosti, prirojene elegancije ter lepega nasmeha. Ohranili jo bomo v trajnem spominu; svojem izrekamo iskreno sožalje!

Tiho je odšla Alba Gurtner

Gorico in ljubitelje umetnosti je minuli teden presenetila vest o smrti prijazne Albe Gurtner, trgovke in sooblikovalke goriške kulture, saj je pokojna Alba znala okrog sebe zbirati tako likovne umetnike kot pesnike. Prav njena je namreč bila zamisel za Zid petih jezikov in Zid časa v Podgori, kjer smo slikarji in pesniki poslikali in popisali sto dvajset metrov zida nekdanje predilnice. Takrat je Alba Gurtner stanovala v Podgori in se je zavedala pomembnosti sobivanja različnih jezikov in kultur, zato smo bili k sodelovanju povabljeni Italijani, Furlani, Slovenci in nemško govoreči umetniki; leta 2000 je tako prišlo do poslikave zidu, ki je vidna še danes. Sicer pa je bila lastnica trgovine Centro Colori, kot je bila tudi lastnica likovne galerije Metropolitana, izdajala je tudi umetniški koledar s poslikavami naših likovnikov. S sošolcema Marino Legovini in Francom Moisejem je minuli konec leta, že hudo bolna, odprla sodobno trgovino in galerijo Dvor umetnosti v Gosposki ulici. Alba je bila stara 54 let, zapuščila 22-letno hčerko Paolo. Ohranili jo bomo v toplem spominu predvsem zaradi njene prijaznosti, odprtosti, vedrega nasmeha. Naj počiva v miru!

JUP

Začenja se vroč volilni čas: SSK s štirimi kandidati na listi Demokratske stranke

Ukinitev rajonov močno razburja

Politično dogajanje v Gorici je še vedno pod močnim vtisom ukinitve rajonskih svetov, o kateri so odločili na zasedanju goriškega občinskega sveta v ponedeljek, 12. marca. Razvoj dogodkov je

Marilka Koršič (foto JMP)

sedaj upravljala stavbe in imovino, za katere so skrbeli rajonski sveti. To zadeva tudi tri t. i. slovenske rajonske svete Pevma-Štamaver-Oslavje, Podgora in Štandrež, kjer se teh prostorov poslužujejo predvsem domača društva.

Zelo cinično je tudi odmevala izjava, ki jo je dal goriški podžupan Fabio Gentile, glede denarja, ki je namenjen za delovanje rajonov. Gentile je podčrtal, da ga skoraj 70% porabijo za izplačilo predsedniških honorarjev in sejin. Na to je odločno reagiral Walter Bandelj, predsednik rajona v Podgori, ki je pojasnil, da je do tega prišlo, ker je goriška občinska uprava, od leta 2007 do danes, finančno postavko za rajonske svete zmanjšala za več kot

polovico. Že v tem se jasno vidi namen Romolijeve uprave, da za vedno ukine rajone. Pri tem je toliko bolj čudno obnašanje podžupana, ki se spreneveda, da je v občinskem svetu dobil močno zaupništvo, ko mu za predlog razdelitve štirih rajonov ni uspelo, da bo v Gorici kar sedem županskih kandidatov in skoraj dvajset list. Za tako mesto, kot je Gorica, pa čeprav je glavno mesto goriške pokrajine, je morda le nekoliko preveč. Zadnji se je v boj za županski stolček podal tudi sedanji go-

riški odbornik Severne lige Stefano Ceretta, ki se je moral porediti ukazu z vrha. Goriški krožek Severne lige je namreč želel nastopiti v podporo sedanjemu županu Romoliju.

Romoli in Cingolani glavna kandidata

Glavna kandidata za županski stolček ostajata Ettore Romoli, ki ga podpira večji del goriške desne sredine, in Giuseppe Cingolani, ki ima za sabo podporo leve sredine, vključno s SSK, ter nekaterih občanskih list. Po tem, kako se v zadnjih dneh pojavljajo razni plakati, bomo prav gotovo pričeli živahni volilni kampanji.

SSK na listi Demokratske stranke

Stranka Slovenska skupnost podpira županskega kandidata Giuseppeja Cingolanija, ki je bil določen na novembrskih primarnih volitvah. Glede nastopa na volitvah pa se je SSK odločila za kandidiranje štirih svojih predstavnikov na listi Demokratske stranke. Slovenska stranka SSK ima trenutno tri občinske svetnike, ki so bili izvoljeni leta 2007. Od teh bo zagotovo potrjena Marilka Koršič, za SSK pa bo kandidiral tudi Walter Bandelj.

JČ

z letalom Eda. "Brata Rusjan sta sanjala letenje in danes se te sanje nadaljujejo s pozitivno temeljnega kamna za letalsko podjetje Pipistrel!" se je dejala. Goriški župan Ettore Romoli, pod čigar administrativno upravo spada goriško letališče Duca d'Aosta, se je Floreninovi zahvalil za zgledno sodelovanje med občinama in toplo pozdravil prihod podjetja Pipistrel, saj bo to po njegovem mnenju pomenilo "nov zagon za vso Goriško in na letališču na Rojcah namera-

vamo v prihodnosti zgraditi letalsko središče", v katerem bo imelo svoj sedež poleg Pipistrela tudi neko drugo podjetje, ki bo gradilo helikopterje. Veliko dobrega je slovenskemu podjetju zaželel tudi predsednik goriške pokrajinske uprave Enrico Gherghetta, medtem ko je goriška prefektinja Maria Augusta Marrosu z izjemnim navdušenjem prisotnim razlagala svoj obisk Boscarolovega Pipistrela v Ajdovščini: "To je industrija odličnosti in vrhunskih dosežkov, v tem je tudi prihodnost Evropske unije in tudi naše Gorice".

SSK na listi Demokratske stranke

Temeljni kamen novega Pipistrellovega podjetja je blagoslovil sovojenjski župnik Karel Bolčina, medtem ko je Republiko Slovenijo na slovesnosti zastopala generalna konzulka RS v Trstu Valenčič Pelikan, prisotnih pa je bilo tudi več slovenskih in italijanskih obmejnih županov ter slovenska senatorka v Rimu Tamara Blažina.

JČ

Odpirajo se nove podjetniške poti

Slovesna postavitve temeljnega kamna podjetja Pipistrel v Gorici

Tik ob goriškem letališču (Duca d'Aosta) na Rojcah so v soboto, 17. marca, slovesno položili temeljni kamen za novo podjetje znanega slovenskega proizvajalca vrhunskih lahkih letal Pipistrel. V odsotnosti prvega moža Pipistrela Iva Boscarola so novo pridobitev za Goriško pozdravili predsednik dežele Furlanije Julijske krajine Renzo Tondo in vsi lokalni politiki. V tujini poslovno zadržanega Iva Boscarola v Gorico na gradbišče ob letališču na Rojcah ni bilo, v zameno pa so prišli najvišji predstavniki deželne uprave Furlanije Julijske krajine s predsednikom Renzom Tonom, ki je tudi postavil temeljni kamen za novo podjetje ajdovskega Pipistrela, v katerem bodo na 10 tisoč kvadratnih metrih pokritih površin izdelovali novo štirisedežno letalo Panthera. Razvojni inženir podjetja Pipistrel Tine Tomažič, ki je s sodelavci predstavil podjetje in samega Boscarola, je povedal, da bo naložba za nove proizvodne obrate Pipistrel na Rojcah v Gori-

ci veljala 7 milijonov evrov, na leto pa naj bi v tovarni izdelali od 150 do 200 letal vrste Panthera, zaposlitev pa naj bi v novih prostorih, ki bodo dograjeni v dveh letih, dobilo od 100 do 200 ljudi. Eden izmed razlogov za od-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

Adriano Ceccherini, Renzo Tondo, Alenka Florenin, Ettore Romoli, Maria Augusta Marrosu in Tamara Blažina (foto JMP)

Foto JMP

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

ločitev, da bo Pipistrel gradil nove proizvodne prostore v Gorici v Italiji, je tudi pogodba o varnosti letalskega prometa, ki jo ima Italija sklenjena z ZDA in bo ajdovskemu podjetniku omogočila prodajo letal tudi na velikem ameriškem tržišču, kot je Boscarol tudi pred časom že povedal, da se na Ajdovskem njegovo podjetje ni moglo več širiti zaradi pomanjkanja zazidljivih površin. Tine Tomažič je na slovesnosti tudi poudaril, da "Pipistrel ne beži iz Slovenije, saj v Sloveniji ne opuščamo nobenega programa". Na Goriškem namerava Pipistrel oživiti sicer zapuščen goriško letališče na Rojcah. Prisotne je v imenu podjetja Pipistrel na sobotni slovesnosti pozdravil Adriano Ceccherini, projektni menedžer podjetja, ki se je predvsem zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je do realiza-

Jurij Paljk

BCC Doberdob in Sovodnje
ZADRUŽNA BANKA www.bccdos.it

Zadružna banka Doberdob in Sovodnje
prireja srečanje s člani na temo
"Zadružna banka danes".

Vabljeni v sredo, 28. marca 2012 ob 20. uri
v dvorano SKRD Jezero v Doberdobu.

ZAHVALA

Svojci **JELKE TERČON**
se iskreno zahvaljujemo
vsem, ki ste z nami
sočustvovali in na
katerikoli način
počastili spomin
naše drage

Slivno, 22. marca 2012

SCGV EMIL KOMEL Spomladanski niz glasbenih srečanj

Napovedujejo se posebno pestra Snovanja 2012

Letošnji pomladni cikel Snovanja 2012, ki ga že sedmič prireja Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel in ArsAtelier, se je začel v torek, 20. marca, v Kulturnem centru Lojze Bratuž s posebnim glasbenim dogodkom, sklepnim koncertom projekta Mozart: klavir, glasborkester 2012. Bogat spored najlepših Mozartovih skladb so pod taktirko dirigenta Marca Feruglia izvedli mladi glasbeniki iz Italije in Slovenije, člani Mednarodnega orkestra ArsAtelier, in pet solistov. Deset mladih orkestrašev je iz rok Fundacije Goriške hranilnice prejelo štipendije, da so lahko spremljali skupinske in orkestrske vaje pod vodstvom uveljavljenega dirigenta. O dogodku samem bomo poročali prihodnji teden. Naslednji koncert bo v

Kulturnem centru potekal v petek, 13. aprila: na večer *Mi smo pomlad* bodo ob 18. uri peli in igrali učenci Glasbene šole V. Vodopivca iz Ajdovščine, učenci Glasbene šole S. Gandino iz Porcie in učenci SCGV Emil Komel iz Gorice. Dva tedna kasneje, 27. aprila, bo v palači Attems-Petzenstein imel diplomski koncert pianist Alexander Gadjev. Tradicionalni koncert *Glasba pod cerkvenim obokom* bo sredi maja predstavil slovenskega skladatelja in organista Johna Paula Siflerja (1911-2001), ki je večji del svojega življenja preživel v ZDA ter čigar 100-letnice rojstva in 10-letnice smrti smo se spomnili pred nekaj meseci. Izbrani solisti, komorne skupine, otroški in mladinski pevski zbor SCGV Komel bodo izvajali njegova dela 18. maja v cerkvi sv. Ivana v Gorici, dan kasneje pa v cerkvi na Subidi pri Krminu. V petek, 1. junija, bosta

otroški in mladinski pevski zbor SCGV Emil Komel, ki ju vodi Damijana Čevdek Jug, v auli magni goriške univerze v ul. Alvinova predstavila novo zgoščenko in koncert *Šopek najlepših za vas*, izbor najlepših melodij, ki so jih mladi pevci izvajali v zadnjih štirih letih. Na klavir jih bo spremljala njihova zvesta pianistka Dalia Vodice, na različne instrumente pa instrumentalna skupina SCGV Komel. V parku dvorca Coronini Cronberg bodo izbrani solisti in komorne skupine iz razredov klasične in električne kitare ob spremljavi šolskega orkestra pod vodstvom dirigenta Luigija Pistoreja v petek, 15. junija, predstavili koncertni večer *Glasbeni mozaik - Kitarski skozi čas*. Glasbene pravljice od Brd do Krasa pa bodo s pripovedovanjem, petjem in igranjem oblikovali gojenci predšolske glasbene vzgoje s podružnic, in sicer v nekdanji

osnovni šoli na Plešivem 26. maja, na sedežu zborov v Devinu 2. junija in na kmetiji Komjanc na Jazbinah 9. junija; mentorice projekta so Michela De Castro, Marja Feinig in Barbara Corbato. Niz Snovanja 2012 se bo končal 22. junija na kmetiji Baronice Tacco v Števerjanu (Dvor), kjer bodo po enogastronomskem laboratoriju v sodelovanju z društvom Poti vina in okusov z Goriškega ter z Movimotom turizma del vino iz FJK na večeru *The Queen Symphony* pod vodstvom dirigenta Simona Perčiča z znanimi pesmimi legendarne rock skupine The Queen nastopili Mladinska filharmonija NOVA iz Nove Gorice, mezzosopran Irena Yebuah Tiran, violinistka Tina Grego, pianist Anže Vrabc. Kot je razvidno že iz sporeda, se obeta zelo bogata sezona. Sploh pa so Snovanja 2012, ki so jih 15. marca tisku predstavile predsednica upravnega odbora Sole Mara Černic, podravateljica Alessandra Schettino ter zborovodja otroškega in mladinskega zbora Damijana Čevdek Jug, iskren in verodostojen "dokaz živahnosti, dinamičnosti in energije Sole".

Obvestila

Goriški muzej Grad Dobrovo vabi v petek, 23. marca 2012, ob 19. uri na odprtje razstave Dosežki slovenskih izseljencev in njihovih potomcev v Združenih državah Amerike. Prisotna bosta Joe Valenčič iz Clevelanda in dr. Mirjam Milharčič Hladnik z inštituta za slovensko izseljenstvo in migracije ZRC SAZU.

Prejšnji teden je bilo v galeriji A. Kosič v Raštelu odprtje razstave Slovenija, odprta za umetnost 2011. Likovna dela, ki so nastala na Sinjem Vrhu na mednarodnem simpoziju z naslovom Druga narava, sta predstavili umetnostni zgodovinarica Cristina Feresin in Ana Marija Stibilj Šajn. Razstava bo odprta do 4. aprila.

Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice sklicuje redni letni občni zbor, ki bo v četrtek, 29. marca 2012, prvi sklic ob 12. uri, drugi pa ob 20.30, v komorni dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž v Gorici z dnevnim redom: tajniško poročilo; blagajniško poročilo; predsedniško poročilo; poročilo članic Zveze; posegi nevlčanjenih skupin in posameznikov; pozdravi; poročilo nadzornega odbora in razrešnica odboru; Izvolitev predsednika občnega zbora; volitve predsednika Zveze; volitve nadzornega odbora; razno.

Kdor bi se želel pridružiti potovanju z Novim glasom na Sicilijo od 20. do 26. aprila, naj se čim prej javi, ker se vpisovanje končuje: tel. 0481 533177, 040 365473 in 040 229166.

Krožek Krut vabi na tečaj Ustvarjanje Mandale, ki ga vodi mentorica Tanja Kralj. Srečanja se vrstijo ob torkih, zadnje bo 27. marca od 19.30 do 21. na sedežu krožka Krut, Korzo Verdi, 51 v Gorici. Informacije na tel. št. 0481 530927 (vsak torek in četrtek od 9.00 do 12.00) ali na krut.go@tiscali.it

Župnija sv. Justa mučenca - Podgora vabi na križev pot na Kalvarijo v petek, 30. marca 2012. Odhod ob 20. uri pri nekdanji osnovni šoli R. Margherita, ul. S. Slataper 27.

Sekcija Združenja prostovoljnih krvodajalcev iz Sovodnj vabi na tečaj prve pomoči. Ciklus predavanja poteka ob četrtrkih; začel se je 8. marca; predavanja bodo še 22. in 29. marca 2012, od 20. do 22. ure, v Sovodnjah ob Soči v dvorani Zadrudne banke Dobrodo in Sovodnje. Vodi jih dr. Adodo Jean Herve Pogle, ki se je specializiral na področju medicine na delovnem mestu. Informacije do zapolnitve mest. Mail: krvodajalci.sovodnje@gmail.com ali tel.: 328 3717328 (Štefan Tomšič) in 340 3423087 (Paolo Braini)

Romanje v Medjugorje od 4. do 7. maja 2012. Odhod iz Nove Gorice in Rožne Doline in Kozine za romarje s Tržaškega. Vožnja z udobnim avtobusom. Za vse romarje velja osebna veljavna izkaznica. Vpis pri g. Darkotu v Gorici (tel. št. 0481 882395 ali

0481 32121), za tržaško pokrajino pri župniku J. Markuži (tel. 040 229166). Vpisovanje do zasedbe mest v avtobusu. Pohitite z vpisom.

Jezikovni tečaji na Ad formandumu. Na razpolago so še prosta vpisna mesta na tečaje: angleščina A2 (36 ur; začetek: 19. 3.), angleščina B2 (42 ur; začetek: 12. 3.), slovenščina A1 (30 ur; začetek: 14. 3.), slovenščina B1 (30 ur; začetek: 26. 3.). Za informacije: tel. 0481.81826, go@adformandum.org).

Slovensko planinsko društvo prireja od 29. junija do 6. julija izlet v nacionalni park Pollino, na meji med Bazilikato in Kalabrijo. Prevoz z avtobusom, nastanitev v hotelu v kraju Rotonda, kjer sta tudi središče in uprava parka. Program predvideva dvainpolnevno planinarjenje z vzponom na vsaj dva od najvišjih vrhov skupine in ogled kulturnih, zgodovinskih in drugih zanimivosti. Odhod iz Gorice. Informacije: Vlado 0481 882079 v opoldanskem ali večernem času. Prijave (zaradi rezervacije) najkasneje do sredine marca. **Iščem delo hišne pomočnice:** čiščenje in likanje v dopoldanskem času. Sem poštna gospa z izkušnjami. Tel. 00386 70777512.

Nudim varstvo otrok na svojem domu, lokacija Miren. Starost: 0 mesecev - 5 let. Več informacij: 00386 40 700111.

Gospa, po narodnosti iz Poljske, išče delo in je na razpolago za nego starejših ljudi. Tel. 0481 531000.

Darovi

Za Novi glas: inž. Marjan Velikonja, Nemčija 100 evrov.

RADIO SPAZIO 103

Slovenske oddaje (od 23.3.2012 do 28.3.2012)

Radjska postaja iz Vidma oddaja na ultrakratkem valu s frekvencami za Goriško 97.5, 91.9 Mhz; za Furlanijo 103.7, 103.9 Mhz; za Kanalsko dolino 95.7, 99.5 Mhz; za spodnjo dolino Bele 98.2 Mhz; za Karnijo 97.4, 91, 103.6 Mhz; na internetu www.radiospazio103.it. Slovenske oddaje so na sporedu vsak dan, **razen ob sobotah**, od 21.30 do 22.30. Ob nedeljah od 14.30 do 15.30. Spored:

Petek, 23. marca (v studiu Niko Klanjšček): Zvočni zapis: posnetki z naših kulturnih prireditev - Glasba iz studia 2.)

Nedelja, 25. marca (vodi Ezio Gosgnach): Okno v Benečijo: oddaja v benečanskem in rezijanskem narečju.

Ponedeljek, 26. marca (v studiu Andrej Baucon): Lahka glasba - Zanimivosti doma in po svetu - Obvestila.

Torek, 27. marca: (v studiu Matjaž Pintar): Utrinki v našem prostoru - Glasbena oddaja z Matjažem.

Sreda, 28. marca (v studiu Danilo Čotar): Pogled v dušo in svet: Mladina in filozof - Izbor melodij.

KCLB in ZSKP Iskrivi smeh na ustih vseh

Limonada slovenica z grenkim priokusom

Posrečeni niz veseloiger gledaliških ljubiteljskih skupin Iskrivi smeh na ustih vseh, ki sta ga tudi letos v pustnem času ponudila v pogled Kulturni center Lojze Bratuž in Zveza slovenske katoliške prosvete, se je izjemoma zaiskril tudi v postnem času, in sicer v nedeljo, 4. marca 2012, ko so v popoldanskem urah zabrnele dokaj jedke komedijske strune. Dramska družina SKPD F. B. Sedej iz Števerjana je v veliki dvorani KCLB, ki so jo razveseljivo napolnili tudi mladi obrazi, v dinamični, dognani režiji Franka Žerjala, ki je imel ob sebi mlado režijsko asistentko Jasmin Kovic, polno novih postavitev in sce-

nografskih idej, predstavila "eno zelo hudobno komedijo" Vinka Möderndorferja *Limonada slovenica*, ki je že na februarški premieri v domači dvorani doživela zavirljiv uspeh in splošno odobravanje. Njen grenki sok se je pristno in tekoče razlival z zelo funkcionalno opremljenega prizorišča, ki je z nekaj zasuki scenjskih elementov spreminjal podobo in prostor dogajanja. Na njem se je suvereno "kretalo" deset igralcev in dve statistki ter, po režiserjevih zamislih in navodilih, dajalo predstavi pravi tempo in poudarek posameznim prizorom ter seveda značjski pečat dramskim likom. V teh so gledal-

ci spoznali, kakšni so naši, pa tudi tuji politiki, ki se borijo le za svoje koristi in skušajo v svoje mreže ujeti nič slabega slutečega profesorja, ki je prišel po dvajsetih letih študija v Ameriki na dopust v domovino. Odlična igra nastopajočih in imeniten tekst, v katerem se zrcali na splošno tudi "pokrajinski" slovenski zdravarski značaj, sta izzvala pri gledalcih smeh ob situacijskih nerodnostih komedijskih likov in topel, dolgotrajen aplavz, ki je se-

gel tudi v zakulisje, kjer se lepa skupina ljudi vsakokrat trudi, da na odru pred predstavo, med njo in po njej vse gladko teče. Števerjanski igralci se s svojim zelo uspešnim odrskim podvigom po dveh ponovitvah doma in tretji v Gorici "selijo" v Slovenijo. V nedeljo, 17. marca, so razveseljili občinstvo v Šempasu, v nedeljo, 25. marca, pa bodo pozabavali abonente Nedeljskih gledaliških srečanj, niza predstav ljubiteljskih gledaliških odrov v Slovenskem narodnem gledališču Nova Gorica. Tisti dan bo tudi slovesen sklep območnega srečanja gledaliških skupin Severne Primorske, ki je prva stopnja za vstop na Linhartovo srečanje - Festival ljubiteljskih gledaliških skupin iz Slovenije in zamejstva. Po izboru selektorja Marka Bratuša bodo podeljena priznanja za najboljšo predstavo, stranske in glavne vloge.

IK

Na obisku pri nas dijaki iz Bologne

Spoznali so tudi Lojzeta Bratuža in Avgusta Sfiligoja

Skupina dijakov z znanstvenega liceja Enrico Fermi iz Bologne se je prejšnji teden pripeljala v Gorico in v prostorih Kulturnega centra Lojze Bratuž poslušala pričevanja o usodi Slovencev pod fašizmom. Dijake je spremljal duhovnik Bogdan Vidmar, ki jim je pred letom dni predaval o življenju in delu Filipa Terčelja. V prostorih Kulturnega centra Lojze Bratuž sta jih sprejela pokrajinski tajnik SSK Julijan Čavdek in prof. Majda Sfiligoj. Po pozdravih je Čavdek

dijakom na kratko orisal zgodovino Gorice, njeno kulturno bogastvo in obmejno lego. Pri tem se je predvsem osredotočil na to, kar so Slovenci pomenili za Gorico in kako jih je fašizem zatiral vse do kapitulacije leta 1943. Dijaki so prejeli tudi nekaj informacij o povojnem stanju, ko je bilo mesto na meji med zahodnim in vzhodnim ideološkim blokom. Prof. Majda Sfiligoj je dijakom iz Bologne predstavila življenje in delo svojega očeta, odv. Avgusta Sfiligoja. Pričevanje je po-

dala zelo občuteno in dijaki so v tišini pozorno sledili pripovedi o človeku, ki se je ves razdajal za slovenski narod na Goriškem in za uveljavitev človekovih pravic ter demokracije. V svojem izjavljanju je prof. Sfiligoj citirala sodbe in nekatere odlomke iz fašističnih zakonov, katerih posledice je na lastni koži doživel njen oče. Še posebno zanimivo je bilo poslušati, kako je moral Avgust Sfiligoj trpeti tudi po padcu fašizma. Krivice je doživel od jugoslovanskih komunističnih oblasti, pa tudi od italijanske republike, ki ga je aretirala, da bi v celoti prestal kazen na podlagi obsodbe

posebnega tržaškega fašističnega sodišča. Na koncu pričevanja je prof. Sfiligoj dijakom in profesorjem, ki so jih spremljali, podarila prevod očetove biografije. Julijan Čavdek pa jim je podaril nekaj dvojezičnih izdaj o zgodovini Trgovskega doma, o literaturi slovenskih avtorjev v Gorici, publikacijo Slorija o integraciji ter brošuro o KC Lojze Bratuž ter SCGV Emil Komel. V popoldanskem urah so se dijaki mudili še v Trnovem, kjer so obiskali spominski park NOB in brezno pri Nemcih. Program izleta dijakov znanstvenega liceja iz Bologne je zaobjemal še Vipavsko, kjer so si ogledali dom Filipa Terčelja in obiskali Ustje ter Sinji Vrh. Ogledali so si tudi Rižarno v Trsu. Tam jih je sprejel novinar Ivo Jevnikar.

Foto JMP

ŽUPNIJA SV. FLORIJANA IN MARIJE POMOČNICE V ŠTEVERJANU

vabi na

DUHOVNO OBNOVO

"*Sedem zadnjih Jezusovih besed na križu*"

Pridigal bo **g. dr. Primož Krečič**

S spremljavo orgelskih skladb F. J. Haydna

V **ponedeljek, 2. aprila, ob 20. uri**

v župnijski cerkvi v Števerjanu

KULTURNI CENTER LOJZE BRATUŽ
ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV

**Koncertna sezona
2011-2012**

W. A. Mozart – C. Czerny

REQUIEM

za soliste, mešani zbor in klavir štiriročno

Vokalna akademija Ljubljana in solisti

Mojca Prus in Katarina Tominec, klavir

Stojan Kuret, dirigent

Stolna cerkev v Gorici
petek, 30. marca 2012, ob 20.45

Knjižne novice / Študentska založba

V svežnju knjig tri novosti domačih avtorjev

Nov sveženj knjižnih novitet Študentske založbe prinaša tri dela domačih avtorjev in prevod romana Roberta Bolana *Divji detektiv*. Milan

Gorazd Kocijančič

Kleč je po poročanju Slovenske tiskovne agencije vanj prispeval roman *Trojke*, Jani Vrik zgodbo iz srednjega veka *Kar je odnesla reka*, kar je odnesel dim in Gorazd Kocijančič pesniško zbirko *Primož Trubar zapušča Ljubljano*. Naslov Klečevega romana se po besedah Borisa A. Novaka, ki je h knjigi zapisal spremeno besedo, nanaša na ljubezenske trikotnike, ki se v knjigi verižijo in preigravajo skozi čas, pri tem pa nastaja ljubezensko-prijateljski mnogokotnik.

Jani Vrik se je po besedah urednika Študentske založbe Mitje

Čandra v romanu *Kar je odnesla reka*, kar je odnesel dim vrnil na teren, ki mu je že dolgo ljub, v čas srednjega veka in trubadurjev. V njem se je navezal na ep Parzival,

v katerem je v 13. stoletju Wolfram iz Eschenbacha v zgodbo prelil mitološko motiviko kralja Arturja, vitezov okrogle mize in junaka, ki išče sveti gral. V epu pa izvemmo tudi, da izvira Parzivalov rod po očetovi liniji iz Hajdine pri Ptujju. Vrik je v knjigi, ki je izšla v zbirki *Zapisi v Ptuj*, ustvaril na-

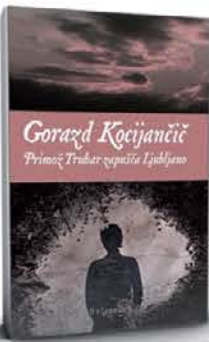
Jani Vrik

angleški templjar, skrbno skriva svojo preteklost in skrivnostni zaklad, ki ga je prinesel iz Svete dežele. Čander je knjigo označil kot "berljiv, napet roman, ki se ga prebere na dušek".

Pesnik, prevajalec in urednik Gorazd Kocijančič

je v pesniški zbirki *Primož Trubar zapušča Ljubljano* pesem položil v usta Trubarju. V knjigi se, kot je zapisal v uvodu, zgođi vse. Star, utrujen mož je prisiljen oditi iz svoje domovine v iz-

gnanstvo. Noč pred tem se mota po hiši, slabo spi, jutraj ima malo potovalne mrzlice in je dopoldan precej slabe volje, ko se poslavlja od Ljubljane. Potem se na vozu, s katerim potuje v Nemčijo, nena-

Gorazd Kocijančič

doma razvedri.

Knjiga je izšla v zbirki Beletrina. Namestnica odgovornega urednika zbirke Jelka Ciglencički je na tiskovni konferenci Kocijančičev slog označila kot izjemno duhovit in opomnila še avtorjevo recenzijo lastne knjige, objavljane na platnicah knjige.

Roman *Divji detektiv* Roberta Bolana, ki je izšel v zbirki Beletrina, je prevedla Veronika Rot. Kot je dejala, to kulturno delo med Bolanovimi knjigami odpira največ poti za razmislek. Glavna junaka sta divja detektiva Arturo Belano in Ulises

Lima, revna revolucionarja, ki se preživljata z občasnim prodajanjem marihuane. Bohemska pesnika se podata za sledjo skrivnostne pesnice Cesaree Tinajero, izginule v letih takoj po mehiški revoluciji. V Čilu rojeni pisatelj in pesnik je za *Divje detektive* leta 1999 prejel hispanoameriško nagrado za književnost Romulo Gallegos.

Roberto Bolano

Založba Wieser razglasila stečaj

Založba Wieser je pri celovškem Deželnem sodišču razglasila stečaj. Ustanovitelj in založnik Lojze Wieser je za avstrijsko tiskovno agencijo APA dejal: "Nisem videl več nobene druge možnosti". Dolg založbe, ki si je ime med drugim ustvarila z izdajanjem serije "Europa erlesen" (Razbrati Evropo), znaša več kot 800.000 evrov.

Wieser želi po sanacijskem postopku, v katerem bo upnikom ponudil poplačilo 20 odstotkov dolga, dejavnost nadaljevati preko drugega podjetja, neobremenjenega z dolgovi.

Lojze Wieser

Wieser je založbo s sedežem v Celovcu ustanovil pred 24 leti. V zadnjih dveh letih se je ta spopadala z vedno večjimi težavami, do katerih je privedel tudi padec prodaje knjig in zmanjšanje subvencij v vzhodnoevropskih državah. "Vse, kar sem dodatno zaslužil, s predavanji ali literarnimi večeri, sem vložil v založbo, vendar tako preprosto ne gre več naprej", je pojasnil Wieser.

Založniška dejavnost se bo brez prekinitve nadaljevala. Založba ima obveznosti v glavnem do bank, s katerimi se je glede poplačila dolga začela dogovarjati že pred razglasitvijo stečaja. Od ustanovitve je založba Wieser izdala okrog 1000 knjižnih naslovov v skupni nakladi okrog 1,3 milijona izvodov. Samo v seriji "Europa erlesen" so objavili skoraj 10.000 tekstov več kot 3000 avtoric in avtorjev, ki zastopajo 50 različnih jezikov. Za Wieserja je bilo založniško delo več, kot le izdajanje knjig. "Gre za razumevanje drugih, drugega, za priznavanje raznolikosti, ki se odraža skozi različne jezike", je dejal Wieser, ki svojo vlogo razume tudi v posredovanju med različnimi kulturami in jeziki.

Gorica / V galeriji Ars predstavitev monografije

Ustvarjanje kulturne dediščine: Kraševci med tradicijo in izzivi sodobne družbe

Monografija s teoretskim premislekom in temeljitim terenskim delom na komenskem Krasu razkriva vlogo kulturne dediščine med tradicijo in inovacijo. Osredotoča se na obravnavo pomena dediščine kot kulturni in ekonomski kapital, ki prebivalcem lokalnih skupnosti predstavlja na eni strani identifikacijski znak (simbol) pri oblikovanju, utrjevanju in predstavitvi kolektivnih identitet, na drugi pa tržni element za razvoj novih turističnih vsebin. S sodobnimi okoljevarstvenimi pristopi, ki jih med drugim poudarjajo tudi konvencije UNESCO in Sveta Evrope, se dediščina prepozna tudi kot pomembna kategorija pri oblikovanju razvojnih programov, katerih cilj je trajnostni

varjanje oziroma ustvarjanje dediščine domena širšega prebivalstva in ne le strokovne in znanstvene javnosti v državnih kulturnih institucijah, kot je bilo značilno še pred tremi desetletji. Zato je empirični del raziskave osredotočen na analizo različnih kulturnih dejanj, dogodkov ali predstavitev s pomočjo katerih strokovna javnost, politika ali lokalno prebivalstvo ustvarja svojo dediščino. Delo razgrinja dobre in napačne prakse uprizoritve vaških preteklosti, uporabe dediščine za razvoj turističnih dejavnosti in predstavitev svojih bivalnih okolij itd. Načlenja vprašanja o vlogi stroke pri ustvarjanju kraške dediščine, o dobrih in nekoliko zgrešenih pristopih strokovne javnosti pri upo-

števjanju lokalnih izkušenj, pričanj, idej itd. Raziskava sledi tudi primerjavi različnih odnosov lokalnega prebivalstva do njihove lokalne zgodovine v dveh družbenozgodovinskih obdobjih – obdobju socialistične Jugoslavije in obdobju samostojne, demokratične Slovenije.

Prvi del naloge je namenjen pregledu in podrobnejši razpravi oblikovanja in razume-

vanja koncepta dediščine, saj so se skozi zgodovino oblikovali različni raziskovalni pristopi. Medtem ko so do nedavnega dediščino razumeli kot materialne in nematerialne kulturne prvine, sodobni avtorji v kontekstu novih postmodernističnih paradigem raziskovalno problematiko preusmerjajo na razumevanje

(strokovni, politični, javni, lokalni) oblikujejo vrsto dejanj, ki popularizirajo oblikovanje dediščine v posameznem lokalnem kraju. V drugem in tretjem delu so predstavljena razumevanja dediščine v kontekstu ekonomske prakse (ekonomska uporaba dediščine predvsem za razvoj turizma) in kot socialne in

Jasna Fakin-Bajec in Branko Marušič

socialnih praks in oblikovanju pomenov, ki jih določene materialne in nematerialne prvine utelešajo. Ključni oblikovalec pomenov pa je človek, ki kulturnemu elementu na osnovi družbenih oziroma skupinskih izkušenj, lastnih izkušenj, sedanjih potreb in pričakovanih pripiše svoj pomen in vrednoto. Ti pomeni in vrednote se lahko ujemajo ali izključujejo z izpogajanimi pomeni, ki jih kulturna prvina poseduje v določeni družbi oziroma skupnosti. Družbeno pogajanje (ang. negotiation) se odvija na polju diskurzivnih praks povezanih s sistemom politične moči, ko različni diskurzi

kulturne prakse (politična in socialna uporaba dediščine) na območju Krasa. Zaradi različnih družbenih obdobj (moderna, postmoderna doba), političnih sistemov (samoupravni socializem, demokracija), gospodarstva (jugoslovansko socialistično samoupravljanje, tržno) in širših svetovnih kulturnih in umetnostnih tokov (modernizem, postmodernizem) so v posameznih obdobjih različne kulturne prvine iz preteklosti predstavljale vlogo tako identifikacijskega znaka (simbola) za opredeljevanje kolektivnih identitet na Krasu, kot elementa za namene turistične promocije kraškega turizma.

Poslušajmo ... z branjem

Irena Zdošek – Cvetje v Bachu (Celinka, 2010)

Ali komu imeni Jožeta Galiča in Cite Zakonjšek kaj povedo? Sam se takrat še niti dobro rodil nisem, ko je Ansambel Slovenija prepeval narodno-zabavne viže s pomočjo redke spremljevalke - citer. Od leta 1977 so slovensko kulturo ponovno spomnili na ta svojevrstni instrument, ki s svojo specifičnostjo bogati naš prostor, in z njegovo mehko poospremili npr. obdobje osamosvojitve slovenske države in skladbah, kot so "Tebi, Slovenija", "Gosli, citre, orglice" in "Le tebe bom ljubil".

Dobro, sedaj pa pozabite na narodno-zabavno glasbo iz 90. let in odprite oči v današnjem, sodobnem času. Citre so res "kul" brenkalo, na katerega lahko igramo marsikaj, od stare renesančne in baročne glasbe do hudih ritmov in jazz harmonij, pa od ljudskih narodnih pesmi vse do sodobne glasbe z efekti, etna in še česa. Irena Zdošek je v citre zaljubljena že vse življenje. Kot osnovnošolka je stopila na glasbeno pot na ravno takrat odprtem oddelku citer na GŠ Skladatelj Ivanc Šentjur pri Celju, kaj kmalu pa ji preigravanje enostavnih ljudskih pesmi ni bilo dovolj. Nadaljevala je izpopolnjevanje s Heleno Hartman na konservatoriju v Gradcu, nazadnje pa diplomirala, opravila magistriraj in umetniško specializacijo v Münchnu. Irena sedaj poučuje citre na glasbenih šolah, napisala je tudi nekaj učbenikov za to glasbilo.

Irena Zdošek je prva diplomirana citrarka v Sloveniji, predvsem pa svoje znanje in inovativnost prenaša na plošče, ki ostajajo tudi v evropskem merilu prava redkost. Njena avtorska glasba in priredbe preskakujejo proces približevanja novega instrumenta javnosti. So tako poslušljive, a hkrati presenetljive in izvirne, kot da bi v našem imaginariju citre naenkrat postale električna kitara. Zdoškova nastopa solistično in v duetih ter citrarskem kvartetu. S tem je izdala že tri zgoščenke, sama pa dve. Prva je z naslovom "Zither moves" leta 2008 odprla prostor za sodobno in staro resno glasbo na citrah v evropskem merilu.

Decembra 2010 je pri Založbi Celinka izšla druga, "Cvetje v Bachu", ki je izključno slovenska, tako v glasbi kot v sodelujočih imenih. Rdeča nit so seveda citre in različne avtorske in izvajalske možnosti, ki jih te ponujajo. Zato je plošča stilistično raznolika in pestra, vsebuje avtorske skladbe in ljudske priredbe ter otroško glasbo. Nekaj besed velja nameniti realizaciji projekta "Pravljice za citre solo", ki jih je Žiga Stanič napisal leta 2004, Irena pa končno posnela in "zapisala" na zvočni nosilec. "Cvetje v Bachu" lahko razumemo kot glasbo nekakšnih citer na kvadrat, kajti v njej se Zdoškova izraža tudi v duu s Franjo Kočnik, katerima se v eni skladbi pridruži še violinistka Špela Huzjak. Da ne govorimo, kako lepo zvenijo citre s priznanim harmonikarjem Janezom Dovčem in slovensko etno skupino Jararaja.

Irena Zdošek bo vsem, tako ljubiteljem kot enkratnim obiskovalcem, odprla sanjski svet citrarskih strun, ki jih malo poznamo, a ne zato, ker so nam daleč.

Jernej Šček

(vzdržni) razvoj lokalnih prostorov. Nastale svetovne družbene spremembe (transnacionalizacija, univerzalizacija, globalizacija, relokalizacija, razvoj visoke tehnologije, razmah množičnih občil), ki so na slovenskem prostoru povezane z osamosvojitvijo države in vstopom Slovenije v Evropsko unijo, so med drugim ustvarile pogoje, da je postalo uk-

tevanju lokalnih izkušenj, pričanj, idej itd. Raziskava sledi tudi primerjavi različnih odnosov lokalnega prebivalstva do njihove lokalne zgodovine v dveh družbenozgodovinskih obdobjih – obdobju socialistične Jugoslavije in obdobju samostojne, demokratične Slovenije.

Iz zbirke Obalnih galerij Piran

Valentin Oman: Ecce Homo, slike

V organizaciji Obalnih galerij Piran in s sodelovanjem Banke Koper je v Galeriji Banke Koper prva predstavitev 10 slik večjega formata priznanega slikarja Valentina Omana (rojen 1935 v Štebnu / St. Stefan pri Beljaku, končal dunajsko Akademijo za uporabno umetnost in leta 1963 končal še specialko za grafiko na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost pri profesorju Riku Debenjaku). Neprekinjeno, že pet desetletij se zapisuje med angažirane slovenske umetnike in je v ustvarjalnem procesu mentalno in čustveno zaposlen z eksistencialno vsebino, ki jo interpretira v sebi lastni slikarski avtopoetiki. Od tod izhaja Omanov ugled v različnih kulturnih prostorih Evrope; v strokovni publicistiki je bilo že večkrat zapisano, da je eden najpomembnejših sodobnih likovnikov v Avstriji, nesporna pa je

Torsi, 2008, meš. teh. / platno, 200 x 150 cm (foto Jaka Jeraša)

njegova vloga kot soustvarjalca sodobne slovenske likovne umetnosti zadnjega pol stoletja. Njegova dela so v najpomembnejših nacionalnih zbirkah v Avstriji, Sloveniji in drugod, leta 2009 je ob razstavi Ara Pacis v Mestni galeriji Piran in Galeriji Loža Koper podaril Obalnim galerijam Piran 10 slik, ki so predstavljene na tej razstavi s poimenovanjem Ecce Homo.

Valentin Oman

Odprtje je bilo v sredo, 21. marca. Oman živi in ustvarja v Bekštanju / Finkensteinu na Koroškem in na Dunaju ter zelo pogosto obiskuje Slovenijo, zlasti Slovensko Istro.

Človeška figura, človeštvo, preteklost, sedanost in prihodnost so stalnica in vir ustvarjalnega navdiha Valentinu Omanu, kar dokazuje njegov obširni likovni opus, prav tako tudi razstavljene slike iz fundacije, ustvarjene v prvem desetletju tega tisočletja. Lahko jih na različne načine interpretiramo, a nekateri s pomenljivimi poimenovanji (mnoga so v latinščini) asociativno nakazujejo na nikoli dokončno dorečena vprašanja: bivanje in minljivost, tostranstvo in onstranstvo, obstajanje in izničenje, spominjanje in pozaba, časnost človekovega življenja in večnost univerzuma. V detajlih ali silhuetno nakazanih formah je vedno možna asociativna, če ne kar konkretno prepoznavna človeška figura ali skupina ljudi. Ta figura je vedno v mirujočem in resnobnem stanju ter je s svojo nemostjo skrivnostno nejasna in hkrati z lastno duhovno in fizično pojavnostjo veličastno obvladuje celotno slikovno polje. Je pred gledalčevimi očmi: je nepremagljiva s svojo človečnostjo in humanostjo ter spokojno obvladuje tuzemeljsko sfero; hkrati pa je daleč, nematerialna, lebdvi v nedorečenem in neznanem prostoru. Podobe preplavlja poseben in večpomenski dualizem, opredeljen s posebnim fluidom, znotraj katerega se konkretnost in sedanost neprekinjeno prepletata z žlahtno patino preteklosti in skrivnostno nedorečeno prihodnostjo. Oman pa odkrivajo kot svetovljana v dojemanju in razumevanju trenutnega globalizacijskega dogajanja, ki je hkrati s svojo izjemno senzibiliteto vedno zakoreninjen v svojem bivanjskem ambientu.

Realizacijo razstave in tisk dvojezičnega kataloga je omogočila Banka Koper.

Tudi v prihodnje bo Goriški muzej zavezan našemu prostoru
V Solkanu odprli novo stavbo Goriškega muzeja

V Solkanu so v petek, 16. marca 2012, odprli novo poslovno stavbo Goriškega muzeja, ki je hkrati velika pridobitev za kulturo. Direktor Goriškega muzeja Andrej Malnič je še posebej ponosen na knjižnico, v kateri bo javnosti na voljo vse muzejsko gradivo, z več kot 27-tisočimi strokovnimi knjigami je to največja muzejska knjižnica v Sloveniji. Investicijo, ki jo je novogoriška mestna občina izvedla v sodelovanju z uradom vlade

dobro 2,3 milijona evrov. V stavbi je prostor namenjen predvsem pisarnam uprave in arhivom, v nadaljevanju ki je prejela prvo nagrado na arhitekturnem natečaju za ureditev območja okrog vile Bartolomei. Kot je na odprtju,

Andrej Malnič, Matej Arčon in Vladimir Peruničič (foto JMP)

RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko, je veljala in park v okolici stavbe. Nova stavba je narejena po zamisli,

katerega se je udeležil tudi novogoriški župan Matej Arčon, v petek, 16. t. m., dejal v. d. načelnika oddelka za družbene dejavnosti novogoriške občine Vladimir Peruničič, imajo gradbeno dovoljenje tudi za nadaljevanje gradnje stranskega krila, denar pa bodo poskušali pridobiti na kakšnem izmed razpisov države ali Evropske unije. S preselitvijo v novo stavbo se bo združil celoten kolektiv Goriškega muzeja, ki je bil doslej razpršen na več lokacijah. Poleg tega se

bodo v gradu Kromberk izpraznile nove površine, gre za devet sob, ki jih bodo po direktorjevih besedah namenili muzejskim zbirkam. Prva med njimi, ki bo že v kratkem zapolnila del izpraznjenih prostorov, bo zbirka Meščanstvo na Goriškem.

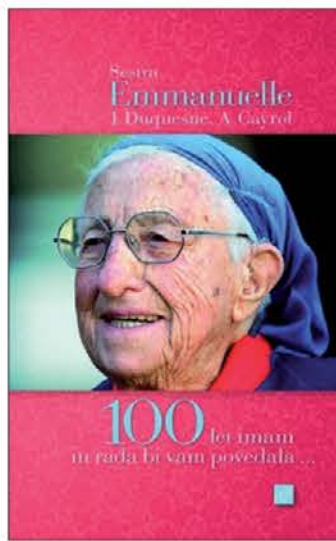
"Kasneje pa bomo v teh prostorih gostili predvsem občasne razstave, saj je za stalne razstave premalo zanimanja. Raje bomo zato vsako leto pri-

pravili dve ali tri manjše razstave, s katerimi bomo lahko kasneje tudi gostovali", je še napovedal Andrej Malnič. V gradu Kromberk bodo gostili tudi več razstav, prostor pa bo dobila tudi umetniška zapuščina Vladimirja Makuca. Njegova dela bodo na ogled postavljali na občasnih razstavah iz njegove bogate zapuščine, z razstavami bodo tudi gostovali. Na velikega umetnika bo spominjalo ime ene izmed galerij, ki bodo v prihodnosti urejene v vili Bartolomei.

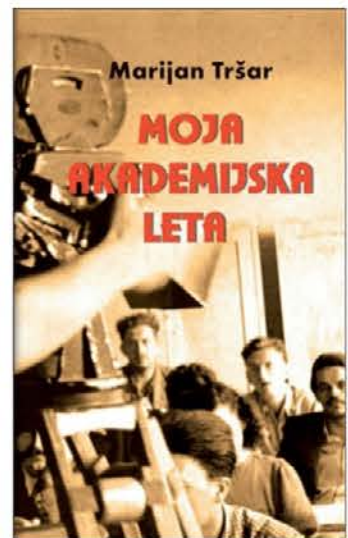
Pri Celjski Mohorjevi štiri literarna dela
Branje za odrasle in otroke

Pri Celjski Mohorjevi družbi so izdali štiri knjižne novosti. Poleg pesniške zbirke *Drobne pesmi* Vitala Klubusa so pred kratkim predstavili še tri prozna dela, to so *Moja akademijska leta* Marijana Tršarja, *100 let imam in rada bi vam povedala...* sestre Emmanuelle ter *Velikonočna zgodba* Anselma Grūna.

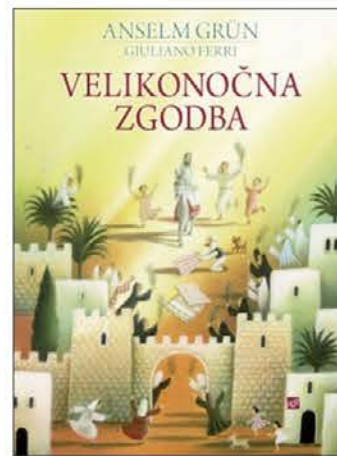
Z izdajo pesniške zbirke *Drobne pesmi* pri Celjski Mohorjevi družbi obeležujejo 80-letnico rojstva književnika Vitala Klubusa. Zbirka obsega devet pesmi, ki so nastale že pred desetletji, vendar do danes še niso bile objavljene. Ljubzenske pesmi s pridihom otožnosti po besedah glavnega urednika založbe Andreja Arka predstavljajo odmev intimizma v slovenski poeziji. Avtor je zbirko posvetil spomnu na svojo soprogo. *Moja akademijska leta* so prozno delo, izdano ob 90-letnici rojstva slikarja, grafika in likovnega publicista Marijana Tršarja.

Tršar v knjigi opisuje zanimive utrinke svojega študijskega obdobja na ljubljanski likovni akademiji, prepletene z medosebnimi odnosi in likovno stroko. Bralcu tako slika celostno podoba ne samo vzdušja na akademiji, temveč tedanje družbe nasploh. Knjigo je likovno uredila

umetnikova hči, besedilo pa bogatijo tudi avtorjeve ilustracije. Delo *100 let imam in rada bi vam povedala...* je napisala belgijsko-francoska redovnica, sestra Emmanuelle v sodelovanju z novinarjema Jacquesom Dupquesnom in Annabelle Cayrol. Napisano je v obliki intervjuja, v katerem sestra Emmanuelle na otroško preprost, neposreden in iskričast način pripoveduje o svoji redovniški poti in delovanju med najrevnejšimi, dotakne pa se tudi aktualnih problemov današnje Cerkve. Knjigo je prevedla Tadeja Petrovčič Jerina. Po

njenem mnenju delo zaznamuje drugačen, neopredeljen diskurz, diskurz človeka, ki spoštuje druge, vendar pričakuje, da tudi drugi spoštujejo njega. Slikarica *Velikonočna zgodba* benediktinskega patra in enega najbolj branih sodobnih avtorjev krščanske duhovne literature Anselma Grūna je namenjena najmlajšim bralcem. Svetopisemska velikonočna zgodba o Jezusovem križanju in vstajenju je primerno okrajšana v besedilo, razumljivo mladim bralcem, dopolnjujejo pa ga barvite ilustracije Guiliana Ferrija. Tudi to delo je prevedla Tadeja Petrovčič Jerina.

ONLUS
DORČE SARDOC
Sklad / Fondazione

S prispevkom »petih tisočink« davka Irpef lahko pomagaš slovenski ustanovi...

OBRAZEC 730-1 dohodki

730

CONTRIBUENTE - ZAVEZANEC

AGENCIJA ZA PRIDOBITEV

91013840318

Letošnjih »pet tisočink« davka na dohodke fizičnih oseb (IRPEF) lahko namenite Skladu Dorče Sardoč, ki podeljuje štipendije zaslužnim in manj premožnim slovenskim študentom. Od ustanovitve prejemajo štipendije Sklada Dorče Sardoč tudi učenci dvojezične šole v Špetru.

KZ - Zeleni sistem, referenčno podjetje za izpolnjevanje prijave dohodkov in zbiranja namenitve 5 tisočink. Za izpolnitev modela 730 bo zaračunal tistim, ki se bodo opredelili za namenitev 5 tisočink skladu, isto ceno, kot jo zaračunava članom Kmečke zveze.

Gorica
Korzo Verdi 51
tel. 0481 82570
fax 0481 549824

Trst
ul. Cicerone 8
tel. 040 362941
fax 040 361389

Čedad
ul. Manzoni 31
tel./fax 0432 703119

Davčna številka Sklada Dorče Sardoč je: 91013840318

